UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708

RETURN REQUESTED

Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

22 СІЧНЯ 1970.
Число № 4
тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLII VOL. XLII
JANUARY 22, 1970.

Алберта матиме четвертий університет

Албертський міністер освіти Р. Кларк заявив, що провінційний уряд вирішив збудувати четвертий албертський університет в підедмонтонському місті Ст. Алберт. Всі університетські будинки будуть готові в 1973 р. В університеті зможе навчатися 5,000 студентів.

Албертський уряд, вибираючи Ст. Алберт на приміщення для четвертого університету, брав до уваги те, що найбільше число студентів живе в околиці Едмонтону та що професори Албертського університету в Едмонтоні зможуть легко навчати і в поблизькому Ст. Алберт.

В 1973 р. Албертський університет в Едмонтоні буде мати 25,000 студентів і більше студентів уже не зможе примістити.

АРЕШТИ В СЛОВАЧЧИНІ

Чехо-Словацька поліція арештувала в Словаччині декілька осіб, яким закидають, що вони збирали таємні інформації для шпигунської централі в Австрії. Ні числа осіб, ані держави, для якої ведено шпигунство, не подано.

Повені, повені...

Великі зливи й повені навістили минулого тижня країни, положені над Середземним морем: Еспанію й Марокко. У Марокку згинуло 15 осіб, а 100,000 осіб опинилися без даху над головою. Мароккан-ське місто Кенітра з 90,000 мешканцями опинилося вповні під водою, після двотижневої зливи. Вода позаливала поля й понищила доми. Шкоду обчисляють на бл. 26 мільйонів долярів. Теж у південній Еспанії була повінь, що понищила засіви й залила низько положені хати. Понад 2,000 людей мусіли шукати приміщення, бо вода забрала їх доми.

Великі повені тепер також у Перу. Вода залила величезні простори, забираючи зі собою будинки, худобу й людей. До помочі вислано військо, а терени, залиті водою, проголошено потребуючими негайної допомоги.

Та найбільшу повінь пережили при кінці минулого року мешканці Тунісу,, де дощ ішов бзеперервно 38 днів. Повінь знищила 70,000 домів, позбавляючи мешкання 300,000 осіб. 600 осіб згинуло у хвилях розбурханих рік. Треба було ждати кілька тижнів, щоб можна було повернутися до знищених повінню теренів і почати відбудовувати знищені будинки та управляти поля.

Фахівці обчисляють, що потрібно п'ять років, щоб направити шкоди, що їх нанесла повінь. Ріки прибули 36 стіп понад звичайний рівень, змиваючи з лиця землі цілі села. 35 більших мостів зовсім знищені. Вода забрала зі собою більш як мільйон худоби та знищила понад 10,000 оливних дерев.

Проєкт наводнення, над яким працювали два роки і який коштував 7 мільйонів долярів, вода знищила протягом шести годин. На поміч Тунісові поспішили майже всі европейські держави, СССР і ЗДА, які післали й ще шлють гроші, харчі, ліки, фахівців до відбудови та різні матеріяли.

Зате з арабських держав лиш Лібія й Альжир післали Тунісові допомогу. Інші арабські держави не спішаться помагати, бо Туніс займає помірковане становище у відношенні до Ізраїлю.

ПЛЕНАРНА СЕСІЯ СЕКРЕТАРІЯТУ СВІТОВОГО КОНҐРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ, що недавно відбулася в Торонті. У першому ряді зліва: Ю. Ревай, І. Іванчук, М. Плав'юк, С. Фостун, О. Лотоцька, Г. Білинський, митрополит Мстислав (Скрипник), Й. Лисогір — теперішній президент, о. митрат В. Кушнір — заступник президента, митрополит Максим (Германюк), І. Сирник, о. І. Бачинський, Б. Гнатюк.

ХТО СКІЛЬКИ ЗАРОБЛЯЄ В КАНАДІ?

Комісія для справ двомовности та двокультурности в своєму недавному звіті подала також вислід студій над заробітними платнями окремих національних груп Канади. Цифри основані на даних з 1961 р.; тому не відбивають сьогоднішних заробітків. Але в загальне відношення платень. певно, не змінилося; тому статистика комісії актуальна й сьогодні.

Найбільше в 1961 р. заробляли канадські жиди: пересічно — 7,426 дол. річно, найменше італійці: всього 3,261 дол. річно. Інші групи йдуть зі своїми заробітками в такому порядку: англійці — 4,852 дол., німці — 4,207 дол., українці — 4,128 дол., французи — 3,872 дол., далі йдуть інші менші групи, яких заробітки сягали понад 4,000.00 дол.

Якщо йдеться про відсоток працюючих поодиноких національних груп у Канаді, то працюючих канадців британського походження було 44%, французького — 28%, німецького — 6%, українського та італійського походження по 3% та жидівського 1%.

Найвищий відсоток, (25%) людей з університетською освітою мають канадці жидівського походження. За ними йшли англійці — 12.5%, у канадських французів лише один на 16 закінчив університет, а в італійців — один на 32. Становище українців лише трохи краще, ніж італійське.

Протирежимові демонстрації в Москві

Молодий бельгійський студент В. ван Брантеґен минулої неділі причепив себе ланцюгом за руки до балькону московського театру в часі вистави і розкидав між глядачів у залі летючки, що в них домагався звільнення арештованих проитвників теперішнього совєтського режиму. Секретна поліція скоро відчепила демонстранта й вивела його з залі.

День раніш двоє молодих італійців 22-річна секретарка Тереза Марінуччі та 23-річний інженер-мірник В. Таккі зачепили себе ланцюгами на бальконі сходів великої крамниці в Москві і розкидали летючки між покупців, в яких домагалися від прем'єра А. Косиґіна звільнення всіх арештованих противників режиму. Їх обоїх теж відчепила поліція після більше як одногодинної демонстрації і забрала в невідомому напрямі. Італійська амбасада заявила, що не знає нічого про долю обоїх італійців.

КОШТИ КОМІСІЇ

Королівська комісія для справ двомовности та двокультурности закінчить свою працю під осінь цього року. Кошти комісії: 8,900,000 дол. В тому включені платні для членів комісії і кошти підготови та друку звітів.

Скільки арабів в Ізраїлі?

На території Ізраїля, в межах з-перед війни 1967 р., живе 330,000 арабів, що залишилися добровільно в Ізраїлі. Живуть вони переважно по селах та в окремих дільницях міст. Безпосередньо після війни 1948 р. ізраїльський уряд поводився з арабами, як з підбитими ворогами. З часом відносини змінилися. Всі араби є громадянами Ізраїлю (громадянства не мають араби, що опинилися в Ізраїлі після війни 1967 р.), але не мають обов'язку служити в ізраїльському війську. Хоч араби є формально повноправними громадянами Ізраїлю, то на ділі вони є громадянами другої кляси. Їх не приймають до праці в багатьох державних установах ані у військових фабриках.

Пересічний зарібок ізраїльських арабів сягає тільки 850.00 дол., коли ізраїльські жиди заробляють річно бл. 1,200.00 дол. Араби в окупованих територіях кол. Йорданії заробляють лише бл. 200.00 дол. річно.

Арабські студенит студіюють разом із жидівською молоддю, але в університетах їх мало (2%), хоч араби становлять 12% населення довоєнного Ізраїлю. В ізраїльському парляменті є 7 арабських послів.

Донедавна ізраїльські араби були льояльні супроти Ізраїлю. Торік були випадки, що ізраїльські араби переховували чи допомагали арабським терористам або й самі брали участь у терористичних нападах. Через це арештовано понад 200 ізраїльських арабів.

АРЕШТУВАЛИ ШЕФА ПОЛІЦІ
У Беверлі Гіллс, Каліф., арештували В. Даела, 35-річного шефа поліції з Сан Маркос, Тексас. Його обвинувачують у нічних нападах і грабунках.

Китай за перемир'я у В'єтнамі

Західні дипломати в Сайгоні повідомляють, що Китай старається довести до перемир'я між ЗДА і Північним В'єтнамом. Загально вважають, що Китай змінив своє неприязне становище до ЗДА через те, що СССР зі свого боку впливає на Північний В'єтнам, щоб замирився зі ЗДА.

Китай хоче, щоб уряд Північного В'єтнаму продовжував перервані в Парижі мирові переговори й довів їх до кінця.

Мирове посередництво СССР викликає симпатії в північних в'єтнамців, що також вже втомлені війною й хотіли б її закінчити. До того Китай не хотів допустити, вважаючи Північний В'єтнам за свою сферу впливів.

У Пенсильванії вбили юнійного діяча

Невідомі злочинці 30 грудня вночі вдерлися до хати Й. Яблонського в Пенсильвенії, ЗДА, і застрілили його, його дружину та дочку. Яблонські був діяльний довгі роки в юніях американських вуглекопів. У листопаді м.р. він кандидував на голову юнії вуглекопів, але його суперник Бойл виграв вибори великою більшістю голосів: Бойл — 81,000; Яблонські — 45,000. Одначе Яблонські оспорював вибори і твердив, що в 200 випадках були виборчі надужиття. Дехто підозріває суперника Яблонського Бойла, що він міг бути замішаний у справу вбивства. Однак Бойл призначив з юнійної каси 50,000 дол. нагороди за викриття вбивника. Слідство веде стейтова поліція та Еф-Бі-Ай.

Вбивство Яблонського викликало велике порушення серед його прихильників. На знак жалоби 7,000 вуглекопів страйкувало 6 січня в Пенсильвенії та сусідніх стейтах.

ПІДГОТОВЛЯЮТЬ ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ
100-річчя Північно-західних територій

Північно-західні території відзначають цього року 100-річчя з'єднання з канадською федерацією. З цієї нагоди столиця Північно-західних територій Єлловнайф, хоч має всього 6,100 мешканців, стало містом, першим на півночі. З нагоди 100-річчя відбудуться рзіні спортові ігри та змагання. Між іншим, будуть перегони човнами, водними шляхами, перевіз пошти собачими запрягами на відстані 1,300 миль. Листи будуть оплачені спеціяльними поштовими марками, що будуть філятелістичною рідкістю.

На перші спортові ігри, що будуть у березні ц.р., приїде прем'єр П. Трюдо.

Мешканців Північно-західних територій журить лише справа фінансування всіх ювілейних проєктів. Федеральний уряд призначив на ювілейні святкування тільки 290,000 дол. На Північно-західних територіях живе 36,000 мешканців, у тому 12,000 ескімосів.

Західна й Східна Німеччина не домовилися

Вступні політичні розмови між Західною та Східною Німеччиною закінчилися невдачею. Канцлер Західної Німеччини В. Брандт відмовився нав'язати дипломатичні зв'язки та визнати Східну Німеччину як суверенну державу за ціну покращання відносин між обома Німеччинами. Східна Німеччина також домагалася від Західної Німеччини, щоб вона зменшила свої зобов'язання супорти европейського оборонного союзу НАТО та зачала вести переговори про роззброєння. Брандт заявив, що він дуже розчарований домаганнями Східної Німеччини. Інші члени комуністичного оборонного союзу Варшавського пакту пропонували, щоб Західна Німеччина вдержувала лише нормальні зв'язки зі Східною Німеччиною, без міжнародного дипломатичного визнавання.

Новий плян для жидів і арабів

Англійський адмірал А. Буззард висунув новий плян замирення між Ізраїлем та арабами, який мали б ґарнтувати всі европейські держави, але без великодержав: СССР та ЗДА. Буззард пропонує створити окрему військову частину, складену з вояків европейських держав, які берегли б миру.

Збірне військо мало б бл. 250 бойових літаків, які були б приміщені на Кипрі й у Туреччині і на випадок порушення миру атакували б порушника. Буззард сподівається, що Ізраїль погодиться на такі ґарантії й тоді відтягне своє військо на кордони з-перед 1967 р. Пропозицією Буззарда зацікавилися різні европейські політики. Але ні Ізраїль, ні арабські держави не зайняли ще до неї ніякого становища.

Сталінову дочку позбавили громадянства

Президія совєтського парляменту вирішила позбавити совєтського громадянства Сталінову дочку Світлану Алілуєву за «невідповідну поведінку та очорнювання совєтських громадян».

Світлана минулого року в місяці вересні заявила в американській телевізії, що вона спалила свій совєтський пашпорт та написала до Москви, що вона резигнує зі свого совєтського громадянства і не має заміру ніколи вернутися до СССР.

ЗНАЙШЛИ НОВУ НАФТУ

Нафтова компанія «Імпіріял Ойл» знайшла великі зложжя нафтової ропи на узбережжі Арктичного океану, 120 миль на північний схід від містечка Інувік і 1200 миль на північ від Едмонтону.

Про приблизну кількість нафтової ропи компанія не хоче говорити.

ЩЕ ОДИН УТІКАЧ

Чехо-словацький шарже д'афер у Берні, Швайцарія, Радко Файр, залишив свій пост і просив політичного азилю для себе та своєї родини. Швайцарський уряд, що протягом минулих двох років прийняв до себе понад 7,000 чехо-словацьких політичних втікачів, дозволив Файрові залишитися в Швайцарії.

ЗДА обмежують міжплянетні польоти

У рямцях ощадностей, що їх проводить уряд ЗДА, обмежено теж і програму міжплянетних польотів. Першою ознакою буде звільнення з праці 50,000 робітників, що працювали при будові міжплянетних суден. Уряд обмежив будову ракет „Сатурн", що ними їхали астронавти на Місяць та зменшив число дальших польотів до Місяця.

Польоти до Місяця будуть відбуватися щопів року до 1972 р. Того року ЗДА збудують у космічних просторах міжплянетну станцію. Тоді польоти до Місяця будуть на якийсь час перервані. В цілому є ще заплянованих сім польотів до Місяця.

1971 року будуть вислані два судна без залоги, що будуть кружляти кругом планети Марс, її фотографувати та збирати інформації. Спеціяльне судно, без залоги, що осяде на Марсі, буде вислане щойно у 1975 р., замість 1973 р., як спочатку плянували. В 1972 р. буде вислане судно на планету Юпітер, а в 1973 до планет Венери та Меркурія.

Зате ЗДА будуть продовжувати ь дальше програму висилки в міжплянетні простори розвідчих сателітів, що збиратимуть різні інформації з всесвіту та з різних країн Землі.

Найближче завдання інженерів та техніків міжплянетних польотів — збудувати літак, що міг би підноситися прямовісно й долітати до міжплянетної станції, куди міг би довозити людей та запаси.

Короткі вістки

◈ **Під кінець 1969 р.** в Едмонтоні жило 422,418 осіб, в тому 211,413 чоловіків та 211,005 жінок. Від 1955 р. число мешканців Едмонтону подвоїлося.

◈ **Рада едмонтонських** сепаратних шкіл вирішила зголошувати поліції учнів, що торгують наркотиками. На час поліційного слідства учні будуть виключені від науки.

◈ **Прем'єр П. Трюдо** заявив у парляменті, що він створив окрему, незалежну комісію, яка розглянула б справу платень федеральних послів та евентуальної підвишки для них. Посли дістають тепер 12,000 дол. річної платні і 6,000.00 додатку, від якого не платять податку.

◈ **«Торонто Домініон Банк»** заповів, що ще не підвищує відсотків від позик на купно хатнього устаткування та інших вжиткових речей. Але підвишка прийде, певно, за два-три місяці.

◈ **Канадські ґуртівні** кави піднесли ціну кави на чотири центи на одному фунті. Ця підвишка відіб'ється також у роздрібнім продажу, і канадці платитимуть за каву більше, як досі.

◈ **На 1 червня** 1969 р. в Канаді було 10,563,000 чоловіків та 10,497,400 жінок.

◈ **Підрахували**, що людина протягом усього свого життя мандрує бл. 250,000 миль.

◈ **В 1968 р.** в цілому світі зловлено 64 мільйони метричних тонн риби.

◈ **ЗДА випустили** в міжплянетні простори чергового сателіта, що має служити посередником для телефонічних та телевізійних передач між ЗДА, Південною Америкою, Африкою та Европою.

◈ **Найбільша** фабрика літаків у ЗДА «Боїнґ» зменшує число робітників з 80,000 осіб до 62,000. Причина: недостача замовлень, трудність дістати банкові кредити та зменшення державних замовлень.

◈ **Англійський прем'єр** Вілсон скликає конференцію 28 держав Британського комонвелту. Конференція відбудеться влітї цього року в Ню Делі або в Сінґапурі.

◈ **Гонґконґська газета** «Китайська пошта» пише, що протирежимові партизани розбили табір урядових військ недалеко кордону між Китаєм та Гонґ Конґом. Військові будинки спалено, а вояків постріляно, або змушено залишитися в будинках, де вони згоріли. Газета каже, що таких партизанських нападів було кілька.

◈ **СССР загострив** пашпортові приписи для совєтських письменників та вчених, що виїздять за кордон. Це відноситься зокрема до тих письменників, що у своїх творах критикують совєтську систему.

◈ **Підпільна** радіостанція в комуністичному Китаї повідомила, що прем'єр Китаю Чжов Ень-лай важко хворий. Подала також, що відносини між комуністичним провідником Китаю Мао Цзе-дуном та його наслідником Лін Бяо дуже напружені.

◈ **Англія викинула** двох польських дипломатів за шпигунство. Їх імен не подано. Водночас в Лондоні арештовано посла лейбористської партії за передавання важливих інформацій чужим аґентам.

◈ **У руїнах будівель** Єрусалиму, недалеко того місця, де була жидівська святиня, ізраїльські археологи відкопали залишки будівель, що їх знищено 70 р. по Христі, коли римляни зруйнували Єрусалим. Знайдено там кераміку, залізні та кам'яні посуди, кам'яні ваги і т.д.

◈ **У роковини** самоспалення чеського студента Яна Палаха, що спалив себе на знак протесту проти совєтської окупації, на його гробі покладено багато вінків та квітів. Напередодні роковин поліція арештувала 1,740 осіб в ЧССР, щоб відстрашити людей від демонстрацій.

◈ **На Алясці** був легкий землетрус. Шкоди в людях не було. Потріскали шиби в вікнах, а в деяких будинках — стіни.

Дні і ночі страху

НОВИЙ ЗЕМЛЕТРУС У БАНЯ ЛУЦІ

Ів. ТЕРЛЮК

Вістка про те, що останнього дня 1969 року (31 грудня) Боснійську країну спіткав новий землетрус занепокоїла всіх. Ще більше те, що ще 2,000 людей залишилося взимі без жодного житла.

Ще одна зустріч зі зруйнованим краєм

Автобус з стогоном прорівається снігом закиданим гостинцем. Зупиняюся в Принворі, містечку, що чимало потерпіло від землетрусу, але набагато менше, ніж Баня Лука з ближчою околицею. На першому кроці вражає неабияка стійкість людей. З розмови з ними дізнаюсь, що ввесь цей край проживає тяжкі дні. Труднощі викликала й епідемія грипи. Цієї зими випав великий сніг і спричинив великі труднощі в транспорті.

— Ті, що запам'ятали війну, добре знають, скільки людина може витримати. Але ми молодші порівнюємо це з умовами життя під час війни, — каже нам лікар міської амбуляторії д-р Мілош Велимірович.

Здається, що й тепер умови не легші. Страх, щоб нова хвиля не принесла нові нещастя, тут присутній увесь час.

— Ми тут вже так звикли до цього способу життя, що важко уявити, як це було скоріше, до землетрусу, — каже Олександер Ардан. — Людина звикла очікувати нову хвилю землетрусу щохвилини, і коли хвиля пройде, люди тішаться, що — ось минулося і вони знову живі, що живеться далі. Новорічні свята зустріли ми тут у себе дома, бо очікувати Новий рік разом з рідними або організовано не було можливо. Трясіння напередодні Нового року заставило покинути всі види організованого святкування.

Нова хвиля землетрусу

П'ятниця ввечір. Люди, осмілені, в третій день після останнього трясіння, зійшлись повеселитись, заспівати, розігнати страх, що притуманює душу людини. Але коли настрій був справді урочистий, коли піднімалися тости на кращі дні в сімдесятому, раптом усе почало підстрибувати. Почуття, яке важко висловити, нараз охопило усіх, але не надовго. Усі знову посідали, віддихнули і почались розповіді про те, як хто пережив перший катастрофальний удар землетрусу 26 жовтня 1969 року.

І настрій знову набирав святкового й веселого тону. Бо ж — це тут звичайне явище. Навіть і малята якось зовсім звичайно розповідають про те, як виглядає, коли земля трясеться і все довкола хитається. Це триває до ранку, бо нікому не спиться.

Руїни під снігом

Снігом одягнена Боснійська країна привітно зустрічає і тепер. Люди вас зустрічають тепло, з тою крихіткою тепла в серці, що ще залишилася в душі, хоча з очей проблискує придушений ,однак помітний страх.

У центрі Баня Луки, у вулиці М. Тіта, у глибокий сніг вмістились камп-хатки, в яких тепер проживає кілька десятків родин. Тут і студентський гуртожиток. У ньому „мікрорайоні" вулиці названо цікавими назвами: Алея мрій, Бульвар жовтневих жертв, вулиця Просто неба на землі, проспект безсмертних...

Це викликає почуття стійкости, хоробрости, якось успокоює. Здається, що все це стало нормальним, повсякденним, що інакше й не було.

Заходжу до Банялуцького радіо. Директор Драгомир Чича вгощає мене теплим чаєм. Розмовляємо про новини.

— У нас все старе і все нове. Пляни про перехід на новий висилач, про новини в передачах підкоряються новим умовам і новим плянам. Трудно працювати, бо працюємо ввесь день, а матеріялів поповнити програму нема. Надсилають нам цілі передачі з Београду, Сараєва, Скоп'я. Сподіваємось, що й Новий Сад надішле дещо.

— Живий-здоровий, — здоровкає весело дядько Павло Намачинський. — Звідки ти тут взявся?

— Ну так, побачити, як ви живете.

— Ну, й будеш мати що бачити. Якраз недавно у мого сусіда хата завалилась. Міг зфотографувати, як сідає. Надоїло хаті стояти, та й сіла спочивати.

— Як же це? — питаюсь.

— Та так. Вилізли згорнути сніг, щоб не завалив, а вона й сіла. Тепер витягають речі, щоб мали на чім спати.

— А де ж подінуться тепер?

— А це ще не проблема. Ми тепер одна родина. Коли в себе нема місця, то в сусіда знайдеться куток. Де лише стоять чотири стіни і стеля, там люди й живуть. Ніхто не дивиться на те, що оті з штабу забороняють поселюватись у „шістках" або „сімках" (будинки зовсім небезпечні для вжитку — найтяжчої категорії пошкодження). Я жінку випровадив у гостину до рідні у Кулі. Сказав — не вертайся до черешень. А воно, якщо потрясе ще раз так, як у середу, то і сам поїду за нею.

Дядько Павло по дорозі пояснює.

— Це була хата Івана Ребчака. Перші землетруси добре витримала, а ось у середу завалилась. На щастя, у дома нікого не було, бо двоє дітей у школі в Словенії, а вони якраз були вийшли з хати й пустились їхати до них у відвідини. Так і завалилась їм на очах.

Заходимо до Иосипа Семенюка. У нього чотири сини, один одному по вуха. Старший першоклясник, тепер у школі в Словенії. Розповідаємо про життя, про землетрус. Навіть і діти, коли запитаєтесь, пояснюють, як це виглядає, коли земля трясеться. Жвавими жестами, мімікою й словами пояснюють те, що запам'ятається їм на все життя.

— Прожив я і запам'ятав дві світові війни, чимало лиха зазнав, але це щось інше, каже дідусь Михайло Семенюк, коло якого туляться його внуки.

Хата Михайла Яцишина вщент зруйнована. Кажуть, що це була одна з найкращих будівель у цілій вулиці, вартости не менше 100,000 динарів. Над купою, вкритою снігом, стирчав лише один одвірок і нагадував, що тут колись була хата. Біля неї, видно вмілою рукою збудований, новий брак. У цій „хаті" вітають нас сердечно: дядько Михайло з сином й дочками. Його дружина вгощає нас варениками і просить пробачити, що вони не свіжі.

— Коли б до весни прожити, а тоді вже якось буде — каже дядько Михайло. Не страшне те, що завалило і що живемо ось, самі бачите як, але те, що не знаємо, що принесе наступна хвилина або завтрашній день. Хату збудуємо, якщо треба й не одну. Але вже набридло вічно боятися.

Його дружина Ганна з якимось незвичайним натхненням розповідає про те, як хата їм на очах валилася, як рятували одні одних, витягали речі, як телевізор повис на одному дроті.

— Цими днями й сина з війська очікуємо, — каже тітка Ганна. — Пише: посилайте яких лахів, бо вже час... — і сльози покотились по зморщеному обличчі.

В Івана Гаврилюка в хаті весело. Застаємо їх у веселому настрої. Двоє малят розбавились, та й батьки на час забули страх.

Розповідаємо про те, як тепер живеться.

— Бачите як, — каже Михаліна Гаврилюк, мати двох малих дітей, кваліфікована робітниця фабрики електронних приладів „Руди Чавець". — Може, завтра, а може, вже й цієї ночі прийдеться втікати до сусідів, бо стіни розсілися. Найгірше через дітей. Нема де з ними дітися. Лише, щоб перестало трясти, а все буде ліпше.

У першого сусіда, брата Иосипа Гаврилюка, веселий новорічний настрій. Старша дочка Марійка якраз приїхала на святки додому з Сараєва, куди тепер переселили її середню медичну школу з Баня Луки.

—Найгірше те, що наша фабрика тепер зовсім розвалена. А вона повинна допомагати у відновлюванні інших підприємств, — каже Иосип Гаврилюк, майстер індустрії дерева „Врбас". Стіни підпираємо дрючками, боїмося вилізти на дах, щоб сніг згорнути, а то під ним і ціла хата присяде.

Ночую у Иосипа Семенюка. Минає ще одна ніч у безсонниці. Розповідаємо про все, про те, як весело пролетіли роки в селі Дев'ятина. А раптом знову загуділо, земля кілька хвилин тряслась, шиби на вікнах забриніли й затихли.

— Минулося, можна спати — каже Иосип.

Завтрашній день світає світлий, аж і веселий. Неділя. Їдемо через місто. Вулиці завалені снігом. Сніг прикрив і ті щербини, що були видні після перших хвиль катастрофального землетрусу.

Все тут підкоряється інакшим нормам життя. Все, що для нас незвичайне, надзвичайне і неймовірне — тут нормальне, повсякденне.

Незвичайне лише одне: транспарант з написом „З новим 1970 роком"!

«Руске слово», Новий Сад
9 січня

НЕ ЗВІЛЬНЯТЬ ГЕССА

СССР відкинув англійську пропозицію звільнити з тюрми останнього военного злочинця з нюрнберзького процесу, кол. Гітлерового заступника Р. Гесса, якого засуджено на досмертну тюрму.

Кошт держання Гесса в тюрмі — чверть мільйона долярів річно — мусить покривати уряд Західної Німеччини.

Церковний ювілей в Австралії

У Мельборні відзначено 75-річчя православного архиєпископа Доната (Бутрана). Цей владика належить до Української автокефальної православної Церкви.

Друга єпархія тієї ж Церкви в Австралії недавно увійшла в склад Української греко-православної Церкви Канади.

Католики скандинавських країн

На цю пору в скандинавських країнах є понад 88,000 католиків: у Швеції бл. 50,-00; у Данії — 23,700; у Норвегії — 8,200; у Фінляндії — 2,800; в Ісляндії — 2,800; у Гренляндії і на Фарерських островах є лише декілька католицьких громад.

БАГАТО ЛІПШЕ, АЛЕ ЩЕ НЕДОБРЕ

УКРАЇНСЬКА МОВА В ШКОЛАХ ЕДМОНТОНУ

інж. Микола ФЛЯК

В Едмонтоні цього шкільного року небувала досі кількість учнів вивчає українську мову. Дехто задоволено говорить про «відродження» на шкільній ділянці.

Зміну треба завдячувати в першій мірі провінційній шкільній владі, що прихильно ставиться до навчання української мови в державних школах, зрівнявши українську мову з латинською, французькою й німецькою мовами. Провінційна влада стоїть на становищі, що кожна етнічна група повинна плекати свою мову, традицію і культуру, щоб цим способом збагачувати своєрідну канадську культуру. Гаслом є не асиміляція, а інтеграція етнічних груп Канади.

Немалі заслуги в цій справі має також Шкільна Рада при місцевім відділі КУК, священики та вчителі.

Все ж зразу треба сказати: хоч стан української мови значно поліпшився, ще й тепер не можна назвати його добрим чи хоч би задовільним.

Пригляньмося числам.

Під цю пору маємо в Едмонтоні вісім рідних шкіл: чотири при українських католицьких парафіях і чотири — при українських православних. У державних школах українську мову вивчають у п'ятьох сепаратних «джуніор гай» і в чотирьох публічних, в одній сепаратній «гай» та в одній публічній.

В Едмонтоні діють Курси українознавства ім. Ів. Франка, які цього року одержали статус приватної школи.

Подаймо число учнів, учителів, кляс у тих школах, починаючи з рідних шкіл.

РІДНІ ШКОЛИ

Серед українських католицьких парафій рідна школа парафії св. Василія має тепер найбільше учнів та вчителів: учнів — 210, в дитячому садку — 26 малят; груп 10, учителів 9.

Управителька школи — п-а М. Задорожна, голова шкільного комітету — п-і М. Смульська. Вчителюють: о. Г. Головайчук, сестра Димитрія, п-і Ів. Висока й Ірина Моргард та пп. М. Мочульський, П. Сорочук, Орест Іванишин і Орест Семчук. Садок веде сестра Петрунела. Парохом є о. В. Підскальний.

Тому що в будинку Українського культурного центру немає приміщення для всіх груп, навчання відбувається в трьох сепаратних школах. Навчають у школі ось цих предметів: українська мова, граматика, читання, танці, спів, ручні роботи й послуги вівтарної дружини.

Другою щодо числа учнів є рідна школа парафії св. Юрія. Парохом та управителем школи є о. В. Тарнавський. Учнів — 189, в дитячому садку — 20 дітей; кляс — 6, учителів — 6, учителюють: п-і: О. Аронець, С. Климкович, О. Васараб, С. Тарнавська, о. д-р Є. Камінський та о. В. Тарнавський. Обидва священики опікуються також школою. Навчають ось цих предметів: релігія, українська мова, історія й географія України.

Третьою щодо числа учнів є школа при катедральній парафії св. Иосафата, парохом котрої є о. Ю. Ковальський. Школа має назву ім. М. Шашкевича. Учнів — 101; кляс 7 (при школі є також т. зв. вступна кляса). Управителькою школи є сестра Иосифа; учителюють: сестра Иосифа, п-і А. Бумбак, Н. Небожук, І. Вероба, п-а А. Бойко і п. Р. Осташевський. У минулому півріччі вчителювала також п-і Л. Осташевська. У школі навчають: українська мова, граматика, історія України, скорочено теж географія та спів.

Четвертою рідною школою при українських католицьких парафіях є школа парафії Пресв. Євхаристії, парохом котрої є о. Я. Федуник. Школа має 18 учнів і 2 кляси. Управляє школою і навчає в ній сестра Иосифа. Навчає читати і писати по-українськи та співу.

Разом у рідних школах при українських католицьких парафіях рідну мову вивчає 538 дітей. На жаль, з вісьмох парафій тільки при чотирьох існують рідні школи, мабуть, через брак відповідних приміщень.

При українських православних парафіях є також чотири рідні школи. Перед веде рідна школа катедральної парафії (парох о. Ол. Хом'як, управителька п-і Ю. Лучак), що має 110 учнів, 6 учителів, а саме п-і О. Лукомська, Д. Корпан, В. Славутич і Н. Сенів та пп. К. Теличко і Б. Славутич. В школі навчають: українська мова (читання і писання), історія і географія України і частинно історія української літератури.

Другою щодо числа учнів є школа церкви св. Андрія Первозванного, парохом котрої є о. М. Крищук. Управителем школи є п. В. Вінтоник. Школа має 105 учнів, в тому українську мову за методою Чілтона вивчає 31 учнів. Є дві кляси: одна для старших, друга для молодших учнів. Навчають п-і Н. Жмурко, Л. Сліпчук, М. Підручна і пп. И. Мельничук, Г. Мосійчук і М. Фарина. Дитячий садок веде п-і Н. Лабатюк. Школою займається також п. В. Натюк. У школі навчають: українська мова, історія України, спів і танці.

Третьою щодо числа учнів є школа церкви св. Іллі, де парохом та управителем школи є о. О. Фляк. Учнів у школі — 46, кляс — 3, учителів — 3, а саме: п. В. Муканик, п-і Н. Фляк і Н. Гиманик. Навчають української мови в письмі і слові та граматики.

Четвертою є школа церкви св. Михаїла, де парохом є о. Г. Василів. Учнів у школі — 24, кляс — 2, управителькою школи і вчителькою є п-і А. Звоздецька, яка навчає української мови, співу, танців та історії Канади.

Разом при українських православних парафіях рідну мову вивчає 285 дітей.

Рідна школа при філії Українського Національного Об'єднання (УНО), що діяла довгі роки, перестала існувати цього року, бо з початком року зголосилося замале число учнів. Існує при УНО тільки т.зв. англомовна кляса, де п-і А. Бумбак навчає 14 дітей початків української мови (це діти, що української мови зовсім не знають).

На окрему увагу заслуговують Курси українознавства ім. І. Франка та державні заочні (кореспонденційні) курси міністерства освіти Алберти.

Курси українознавства одержали статус приватної школи. Учні курсів за науку української мови одержують кредити так само, як у державних школах. Курси цього року мають 70 учнів, 5 кляс і шосту початкову, в котрій є учні, що не володіють українською мовою і вивчають її початки. Курси ведуться в сепаратній школі ім. св. Василія при 10210 - 115 авеню. Нічого спільного ця школа не має з оо. василіянами в південному Едмонтоні. (Пояснюю це тому, бо деякі батьки, зацікавлені навчанням української мови, фальшиво уважали, що це є школа оо. василіян).

Управителем курсів є п. Ст. Ґрох; навчають п-і: К. Турко, Л. Вацке і Н. Таланчук та пп.: о. Р. Ганкевич, Ю. Стефаник, Я. Росляк, І. Бумбак і В. Паїк. Предмети навчання: історія Церкви, українська мова, історія української літератури, історія й географія України та історія української культури.

Заочні державні курси мають 119 учнів, а саме 80 учнів — українська мова «10»; 25 учнів — українська мова «25»; 14 учнів — українська мова «30». Завдання учнів-заочників перевіряють і виправляють п. П. Флорія та п-і Н. Мартиник.

ДЕРЖАВНІ ШКОЛИ

У сьомій клясі (ґрейді) публічних шкіл українську мову вивчає 157 учнів. Навчання відбувається тільки в чотирьох школах.

Мене часто питають: чому тільки в чотирьох? Тому що в інших школах, мабуть, не зголосилось відповідне число учнів, охочих вивчати українську мову. В декотрих школах кількість учнів справді таки замала. Заходи, щоб до 7-ої кляси додавати теж охочих учнів з 8-ої і 9-ої кляси і творити з усіх одну кля-

(закінчення на 3 стор.)

МОТРЯ

Історична повість (129)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

— Говори, не бійся; чого то я вже не наслухався про себе.

— Кажуть — (Орлик замнявся).

— Що кажуть, говори! — наглив гетьман.

— Кажуть, нібито... милість ваша пірвали Мотрю Василівну.

— Що таке? — гукнув гетьман.

Орлик пополотнів.

— Що таке? Повтори. Я ушам своїм не вірю.

— Кажуть, — говорив дрижучим голосом генеральний писар, — нібито милість ваша порвали від батьків Мотрю Василівну.

— Ха, ха, ха! Ха, ха, ха! Я? Мотрю Василівну? Пірвав? Ха, ха, ха!

Орлик перестрашено дивився на Мазепу.

— Гетьман пірвав доньку генерального судді. Ось тобі новина. Ну, такої новини я не сподівався почути. Гарні у вас у Батурині новини. Поїдь лиш з того Батурина на тиждень, а видумають про тебе щось таке, чого б ти і за рік не придумав. І чого то не балакали про Мазепу. Мазепа поляк, Мазепа католик, Мазепа зраджує царя, а тепер ще додали, що Мазепа умичник. На старості літ доньок старшинських пориває, та ще неабияких, а Мотрю Кочубеївну. Ха-ха-ха!

Орлик не знав, що йому робити. Боявся, чи не роздратував гетьмана.

— Тому то я й не хотів повторювати такої дурниці.

— Подумай тільки, ти ж знаєш Кочубеєву доньку, і скажи, чи вона з таких, щоб її можна насильно увести?

Орлик заперечив головою. — Це панночка з характером і з темпераментом. А до того і двір Кочубея не з таких, щоб можна на нього напасти й пірвати доньку.

— Отже, бачиш, які то злобні язики людські. Але я їх прикручу, ой прикручу, хоч і яка в мене лагідна вдача і не мстива.

Гетьман зірвався з фотеля і ходив від дверей до дверей. При Орлику він не дуже то й стіснявся, а все ж таки навіть Орлик не бачив його таким збентеженим і недобрим, як нині.

Що тут робити? Коли б хто приїхав та перервав немилу розмову. Алеж, як на лихо, ніхто не над'їздив, бо ще було рано. Орлик встав і хотів іти. Але гетьман не пустив його.

— Зажди. Хочу побалакати з тобою на тую важну для мене тему. Сідай!

Орлик сів, гетьман ніби трохи заспокоївся. Перестав ходити. Підійшов до вікна і пальцем тарабанив по шибці. Нараз, відвертаючись, спитав: — Хто ж то такі сплетні розпускає про мене?

Орликові мороз пішов по шкірі. Казати від кого чув, усе одно, що наражати людей на гнів гетьмана, а може й на суд над ними за обиду гетьманської особи. Пустився на викрути. — Милість ваша знають, що до мене ніхто не зважився б підступати з такою нікчемною клеветою на пана й добродія мого, бо всякому вірність моя добре відома. Я це міг зачути тільки випадково з других, третіх, а може й десятих уст і то від жінок.

— Від жінок? Краще кажи від своєї дружини. Так тоді не будемо її кликати в свідки, вірю твоїй жінці. А все ж таки цікаво було би провірити, від кого такі вигадки виходять.

— «Феціт, куї продест» (зробив той, кому від того користь).

— Розуміється себ-то Любов Хведорівна?

Орлик не заперечив.

Орлик сидів, як на вуглях. Пощо він починав це діло? Чому він нічого скрити перед гетьманом не може? Дивно, як цей чоловік кожного разу догадається, коли він щось затаює перед ним. Ті пронизливі очі з душі, ніби з письма читають, навіть не з числового.

Нараз гетьман повернувся і скорими кроками підступив до Орлика. Цей зірвався на рівні ноги. — Маю тобі щось сказати, але вважай, затримай це в тайні. Покищо. Бо, як бачу, наші люди до тайни такі спосібні, як я до китайської азбуки.

— Прикро мені, що ваша милість не довірюють мені, а в мене тільки й думки, щоб вірно служити свому рейментарові й добродієві.

— Коли б я не довірював тобі, то й не казав би і не робив би тебе своїм генеральним писарем. Отже знай: Я Мотрі Кочубеївни не поривав, — кажу тобі це рішуче! Але вона сама втекла до мене, як свята Варвара втікала від своїх недобрих родителів.

— Мотря Василівна втекла до вашої милости?

— Перед насильствами матері своєї спасаючись. У кого ж їй і було шукати приюту та протекції, як не в гетьмана. До московського воєводи не хотіла йти, бо вона його не признає, а до манастиря також ні, бо якраз туди й хотіла її Любов Хведорівна запроторити, значиться, оставався тільки гетьманський двір. Це єдине місце, куди рука Василя Леонтієвича, а краще сказати, загрібущі пальці Любови Хведорівни покищо не сягають. Так вона тоді по всіляких пригодах і прибула до мене.

— До Бахмача?

— А куди ж би. Тут вона ще й тепер перебуває.

Дивно було Орликові почути з уст гетьмана таку відомість. Він знав прикре відношення Любови Хведорівни до своєї рідної доньки, але не гадав, щоб воно аж до такого дійшло. Що ж дальше буде? — гадав собі Орлик. Кочубеї не всидять тихо, а з другого боку й гетьманові ніяко панночку з такого роду невінчану коло себе тримати, а повінчатися з нею теж не легко, бо це його хрещениця. Як тут вийти з такої халепи?

— Генеральний писар зажурився! — почав гетьман. — Нема чим. Дасть собі раду Мазепа. Ніяких труднощів тут не було б, коли б покійний Гедеон Четвертинський не закабалив був нашої Церкви. Його попередник, блюститель київської митрополії, Мефодій Филимонович, який був послушний Москві, а й він на вість, що москалі, забравши білгородську єпархію, і на київську зазіхають, спалахнув гнівом великим і перед воєводою Шереметєвим гукав: „Єсли прийдет к нам в Київ московський митрополит, то ми запремся в монастирях, і разві нас із монастирей за шию і за ноги поволокуть, тогда только московський митрополит в Київі будет... Нам лучше смерть принять, нежели митрополита із Москви!" Він, як і покійний незабутньої пам'яті Йосиф Нелюбович Тукальський, тримався писанія, котре говорить: „Врагу твоєму віри нікогда не даждь" і боронив нашої української Церкви. А князь Четвертинський продав її, хоч ціле духовенство протестувало. Ні народ, ані гетьман Самойлович не постояли за нашою святинею і тепер наша Церква в ярмі. Руки митрополита спутані, він кроку не ступить, не поспитавшися Москви. А мені не хочеться, щоб він у моєму ділі Москви питався. На мене вже й без того московське ярмо сильно налягає...

Гетьман на хвилину опинився. Орлик слухав, до чого він веде.

— Тому то я й прошу тебе, щоб секретно поїхав до Києва і розвідався в митрополії, як вони там поставилися б до мого з Мотрею Кочубеївною подружества, тому, що вона мені хрещеницею доводиться. Ти служив писарем у Київській митрополичій канцелярії, знаєш усі входи й виходи і я тебе не потребую вчити, як братися до цього тонкого діла, щоб і вовк був ситий, і коза ціла.

Орлик, помовчавши хвилину, відповів: — Дуже я гордий, що милість ваша вручають мені молодому й недосвідченому таке „субтельне" діло і я постараюся сповнити, як не можна краще, це почетне для мене завдання. Але гадаю собі, що тут труднощі не тільки в церковних перешкодах, а ще більше в нашій внутрішній політиці.

— Як ти це розумієш?

— А так, милосте ваша, що Любов Хведорівна і її партія матимуть козир у своїх руках.

— Козир? Який козир?

— Вони й дальше горлатимуть на вашу милість і підніматимуть народ. Скажуть, що гетьман не шанує нашої православної віри і зневажає її святі закони.

— Себто, значиться, гетьман католик, правда?

— Можливо, що й таке говоритимуть, бо Любов Хведорівна не перебирає в словах, а народ наклепам вірить. Він і так панів не любить, які б вони й не були, свої, чи чужі, — католиків зокрема. Католик, це для них червона плахта і тою плахтою Любов Хведорівна не забуде майнути людям поперед очі.

— Знаю і гадаю, що з Кочубеями треба раз якийсь лад зробити. Я не мстивий із природи, пригадай собі, як я лагідно розправлявсь з тими, що доносили на мене до царя. Певно, що другий на моїм місці поступав би інакше.

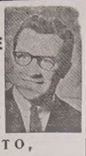

NEVILLE WORLD TRAVEL SERVICE

АВТО,
а до того
3 ТИЖНІ ПОБУТУ В ЕВРОПІ
(До Лондону й назад)
ЛИШ 385.00 ДОЛ.

Старайтеся відвідати цього року Англію та европейський континент. Знижені ціни за переїзд групами та індивідуально. Відлітн щотижня.

До Амстердаму 409.00 дол.

До Франкфурту або Копенгаген 427.00 дол.

Робіть замовлення вчасно.

Можна купити квиток теж на сплати. 10% належности платите при купні квитка, решту сплачуєте відтак догідними ратами.

НА ЗИМОВІ вакації втікайте з холоду до соняшних островів, при помочі чартерованих літаків до Нассау та островів Гренд Каймен. Кошти всього 549.00 дол. туди й назад. В цьому включені харчі, готель та переліт джетовими літаками.

ЯКЩО ДУМАЄТЕ ПРО ПОДОРОЖ, ДУМАЙТЕ **БЮРО НЕВИЛЛ.**

2 офіси в Едмонтоні:
PROFESSIONAL BLDG. (північна частина)
CAMPUS TOWER BLDG. (полуднева частина)

Kathy Sprague, Maurice Miles or Bob Neville

NEVILLE
World Travel Service Ltd.
Formerly Corona Air Canada Ticket Office
106 Street - Jasper Ave.
Phone 429-3374

УКРАЇНСЬКА МОВА В ШКОЛАХ ЕДМОНТОНУ

(закінчення з 2 стор.)

су, не увінчалися успіхом. Шкільна влада стоїть на становищі, що навчання української мови повинно тривати повних шість років: від 7-ої до 12-ої кляси.

У публічних школах навчають української мови: (1) Гайлендс, 11509 - 62 вул. — учнів 44, навчає п. В. Муканик; (2) Лотон, 11602 - 40 вул. — учнів 58, навчає п-і С. Юрківська; (3) Кіллярні, 13110 - 91 вул. — учнів 26, навчає п-і В. Гампел; (4) Росслин, 13215 - 113А вул. — учнів 29, навчає п. Н. Романюк. Разом — 157 учнів.

У сепаратних школах число учнів куди менше, хоч навчання української мови відбувається в п'ятьох школах: (1) Голі Крос, 15120 — 104 авеню — учнів 19, навчає п. П. Сорочук; (2) св. Миколая, 3643 - 115 авеню — учнів 17, навчає п. С. Сирник; (3) св. Францiска, 6614 — 129 авеню — учнів 25, навчає п. Н. Мочульський; (4) св. Кекилії, 8830 - 132 авеню — учнів 22, навчає п. М. Снігур; (5) св. Катерини, 10915 — 110 вул. — учнів 16, навчає п. В. Ковблик. Разом — 99 учнів.

Теж у двох «сініор гай» старша молодь вивчає українську мову, за яку дістає кредити. Це навчання відбувається в одній публічній і одній сепаратній «гай», а саме у школі ім. Вікторії 58 учнів вивчає українську мову в 10-ій клясі і 24 учні — в 11-ій клясі (в обох клясах учитель п. Е. Звоздецький); у школі ім. св. Иосифа 20 учнів — у 10 клясі і 20 учнів — у 11-ій клясі (учитель п. Р. Бойчук). В обох названих школах українська мова «30» (12 кляса) буде щойно в літньому семестрі.

Підбиймо підсумки. В едмонтонських рідних школах (без дитячих садків) є 887 учнів; у державних школах (разом із заочними курсами) 497 учнів вивчають українську мову. Усіх разом: 1,384.

НЕПОВНИЙ УСПІХ

Коли порівняємо, що в минулому шкільному році в цілій Алберті в державних школах вивчало українську мову 594 учні, а цього року в самому Едмонтоні в державних школах вивчає 497 учнів, то бачимо велику зміну на краще. Це, безперечно, успіх, але неповний. Повним він буде, коли всі діти українського походження будуть вивчати рідну мову або в державних, або в рідних школах.

У наступному році треба і можна подвоїти, навіть потроїти число державних шкіл, де навчають української мови. Слід зробити заходи, щоб навчання мови починалось від 4-тої кляси, як це є в деяких школах з німецькою мовою. Дитина, крім державних мов (англійської чи французької), може вивчати третю, свою рідну мову.

У школах, передусім у сепаратних, треба творити батьківські комітети і домагатись навчання української мови і цим способом припинити посилання дітей до публічних шкіл деякими українцями-католиками. Такі батьківські комітети у декотрих школах мають уже німці; це, отже, не було б нічого нового.

Час звернутись також до влади, щоб у місцевому університеті були виклади з історії України, як осібний предмет, та щоб давні назви «Русь», «русин» (латинські назви «Рутенія», «рутенус») не перекладали по-англійському як «Раша», бо з наукового погляду це — перекручення, яке студентові дає фальшиву картину історії, бо студент розуміє «Раша» як новітню Росію.

Багато чого треба зробити, щоб поправити становище рідних шкіл. Насамперед треба збільшити їх число. Рідна школа повинна бути в кожній парафії. Є вірні в парафії, вони вдержують її, тож можуть і повинні вдержати також рідну школу. При всіх рідних школах треба творити англомовні кляси для дітей давньої, теж і нової еміграції, які не знають рідної мови.

У декотрих рідних школах конче треба підвищити рівень навчання; передусім навчати в них повинні фахові вчителі, які мають належну дидактичну й педагогічну підготову. Добра воля й охота не завжди вистачають. Треба знати методу, а теж психологію учня, бо можна легко зневохотити учня аж так, що він може зненавидіти даний предмет.

Не виправдуймось, мовляв, замало в нас учителів. Це неправда. В самому Едмонтоні є понад 600 учителів українського походження. Половина з них може навчати української мови, 35 учителів улітi пройшли окремий курс навчання української мови. Учительський цертифікат не дають до того чи іншого предмету, а до початкової або середньої школи.

Є в нас певна кількість кваліфікованих учителів з України. Наш обов'язок запросити їх до праці в рідних школах; їхній обов'язок — прийняти це почесне запрошення.

Мусимо направити те, що занедбали декотрі несвідомі й малоосвічені люди, декотрі батьки і передусім матері, що не навчили своїх дітей удома рідної мови. Однак даремні будуть наші старання як Шкільної Ради, так рідних шкіл, якщо вся українська суспільність на чолі з нашими Церквами і їхнім моральним авторитетом не даватиме повної допомоги Шкільній Раді при місцевім відділі КУК, якщо не усвідомить великої відповідальности за виховання наших дітей.

Ще надто багато байдужости в нашій усій громаді, в деяких парафіях. А це вже принесло препогані, навіть страшні наслідки. Мусимо теж порушити несвідомих батьків. Наш уряд не тільки допускає навчання української мови; представники уряду не раз і не два висловлювали бажання, щоб українська етнічна група зберігала й плекала свою мову. Чого ж нам ще ждати?

Вивчаючи українську мову, поширюючи знання тієї мови, робимо корисне діло українському народові, Канаді, а найбільше — власним дітям.

У місяці березні в усіх школах робитимуть опитування, яких мов учні хочуть навчатися. Хай українські батьки подбають, щоб їхні діти вибрали рідну мову.

інж. Микола Фляк,
голова Шкільної Ради

ПОМЕРЛИ

о. Володимир ДОВГОВИЧ

У Трой, Н. Й., 3 січня вмер о. Володимир Довгович на 83 році життя.

Він був родом зі Львівщини. До ЗДА прибув 1909 року.

Олекса СТЕФАНОВИЧ

Поет Олекса Стефанович, 70 років, уроженець Волині, вмер 4 січня в Боффало, Н. Й.

проф. Орест МАКАР

У Львові 28 грудня вмер професор Політехнічного інституту Орест Макар на 61 році життя.

Найновіші капелюхи й обшиття до суконок

Edmonton
MILLINERY and DRESSMAKERS' Supply Ltd.

10135 Jasper Ave. — Edmonton — Ph.: 422-4988

Матеріяли • Пера • Фільцові капелюхи • Стяжки та вуальки • Квіти • Футряні обшиття

BAYDALA Drug Stores

- Parkade (Cor. 103 St. & Jasper Ave.)
- Avord Arms (Avord Arms Bldg.)
- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)

Specializing in Wigs — Radios — Prescriptions

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)
12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 11.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 40.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.
TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street
EDMONTON 16, Alberta

Німецький ресторан у баварському стилі

Якщо хочете провести мило вечір при звуках добірної орхестри та з'їсти смачні німецькі страви, як віденський шницель, білі мюнхенські ковбаски, гарно присмаженого пструга чи струдель з яблик та інші того роду страви, відвідайте наш ресторан, який урядженнй в оригінальному мюнхенському стилі.

Поручаємо теж европейські горілки, вина та смачні німецькі пива.

Відкритий від понеділка до п'ятниці від год. 5-ої попол. до 1-ої в ночі. В суботи від год. 1-ої попол. до 1-ої ночі.

HOFBRÄUHAUS
Tel.: 422-1742
10209 - 97 St., EDMONTON

Вісті з Едмонтону

Р. Рудницький виступить на концерті КУК

«Гідний подиву піяністичний феномен...» (Амстердам, Голляндія). «Піяніст і мистець найвищої кляси, рівний найвизначнішим нашої доби...» (Осло, Норвегія). «Запам'ятайте це прізвище: завтра воно буде відоме в цілому світі...» (Атени, Греція). Це лише кілька уривків зі світової преси про піяніста-віртуоза Романа Рудницького, що 1 лютого виступить в Едмонтоні.

Роман РУДНИЦЬКИЙ

Роман Рудницький народився в Ню Йорку 26 років тому у родині славних музик. Батько його Антін Рудницький, композитор, диригент та піяніст, відомий з музичної діяльности не тільки в Україні, але також в Европі та Америці. Мати його Марія Сокіл — передова співачка українських опер. Навчатися гри на піяні Роман почав у свого батька, пізніше у музичних школах Філядельфії та Каліфорнії. Музичні студії закінчив у найславнішій американській музичній школі «Джуліярд» у Ню Йорку, де одержав ступінь маґістра. Студіював ще в Італії й Австрії. Вже три роки, цебто від 23-го року життя, він є наймолодшим членом факультету (професором) Музичної школи університету стейту Індіяна.

Концертувати почав Р. Рудницький як «вундеркінд», даючи перший свій цілопрограмовий концерт, маючи ледве сім років. З того часу дав сотні концертів по всій Америці та Европі, виступав він із безліччю різних симфонічних оркестр, виконуючи понад двадцять різних фортепіянових концертів.

За останні чотири роки Р. Рудницький здобув міжнародну славу як перемогами на міжнародних конкурсах, так і десятками концертів у своїх чотирьох европейських поїздках, включаючи сюди і поїздку по Україні. Музичні критики завжди високо оцінюють гру нашого молодого піяніста, як також завжди вказують на його українське походження, бо в усіх інтерв'ю він це підкреслює.

Р. Рудницький — один з найактивніших молодих піяністів в Америці. При своїх обов'язках професора Індіянського університету, він у цьому сезоні, цебто від вересня до квітня, дасть понад тридцять власних концертів в Америці, як соліст виступить з дев'ятьма симфонічними оркестрами, вчисляючи сюди і концерт з едмонтонською симфонічною оркестрою, що відбуватиметься 4 лютого ц.р., а ввесь квітень знову концертуватиме в Европі (бл. 20 концертів).

Неділя 1-го лютого ц.р. буде неабияким днем небуденної музично-культурної події в житті української спільноти Едмонтону: того дня на концерті КУК для відзначення річниці української державности виступить передовий український піяніст-віртуоз Роман Рудницький і виконає твори Л. Ревуцького, Б. Лятошинського та Антона Рудницького.

Крім Р. Рудницького, у концерті візьме участь молодь Едмонтону.

Не сумніваюся, що українське громадянство Едмонтону з'явиться масово в неділю 1-го лютого о 3-ій годині пополудні в Ювілейній авдиторії, щоб виконати національний обов'язок і послухати нашого передового піяніста-віртуоза, засвідчуючи цим перед неукраїнцями свою відданість та увагу до українського високоталановитого мистця.

Р. О.

Загальні збори УНДому

ЩО РОБИТИ ДАЛІ?

(п. с.) Загальні збори едмонтонського УНДому відбулися 4 січня в залі парафії св. Юрія Переможця з участю 84 осіб, що мали право голосувати.

Збори відкрив голова п. Ів. Тимчишин. До президії зборів були вибрані: П. Саварин — предсідник, інж. М. Когут і д-р І. Смульський — заступники, Г. Якимець і О. Татчин — секретарі.

Звіт із попередніх річних зборів прочитав п. Г. Якимець — секретар. Далі звітували члени управи: Гр. Якимець — секретар, В. Стебельський — скарбник і накінець Іван Тимчишин — голова.

УНДім має тепер 58,986.87 долярів готівкою. По дискусії над звітами, на внесок п. Т. Шаруна від контрольної комісії, присутні одноголосно уділили управі абсолюторію. В дискусії над звітами брали слово: пп. Когут, Качмар, Брода, Бойко, Луців, Стебельський, Шевчук та інші. Майже всі вони стверджували, що управа досить добре справлялася зі своїми завданнями, зокрема добре полагодила справу відшкодування після пожежі в УНДомі.

Номінаційна комісія (пп. Якимечко, Шарун, Гевко і Муж) подала проєкт нової управи, однак впали зі салі внески на інших осіб, і у висліді прийшло до голосування. Кандидати на голову, Іван Тимчишин і Мартин Боднар, вийшли зі салі, а члени УНДому за той час голосували. Івана Тимчишина вибрано на голову на цей рік; його заступник — Г. Якимечко; секретар — Гр. Якимець; скарбник — В. Стебельський; члени управи: М. Гевко, Д. Ґаборак, М. Варава; заступники: В. Муж, Ю. Хаба, В. Качмар і К. Кантор; контрольна комісія: П. Саварин, Т. Шарун, інж. М. Когут, д-р І. Смульський та інж. М. Бойко.

Діставши новий «мандат», п. Тимчишин подякував від себе і від нововибраних членів управи за вибір і довір'я та обіцяв вести УНДім далі. Пропозиція створити т. зв. «ширшу, дорадчу раду» з представників різних організацій чи й поодиноких парафій була відтягнена.

Дуже цікава була дискусія, що робити: відбудовувати УНДім чи ні? братися за будову Українського католицького центру чи ні? Слово в дискусії брав ряд колишніх голів УНДому, між ними О. Прийма, Т. Шарун, Гр. Якимечко, Гр. Байрак, І. Тимчишин, а теж члени: Ю. Хаба, О. Зинич, В. Паїк, М. Боднар, інж. М. Бойко, О. Татчин, інж. М. Когут, П. Дацків, О. Брода та інші. Всі вони зацікавлені долею УНДому, бажають, щоб УНДім далі існував та вів свою працю. Не всі, однак, погоджувалися, що конкретно робити. Є багато шляхів, та треба буде вибрати один, і то не тільки правильний, але й такий, щоб ним пішло якнайбільше членів.

На цю пору йдуть переговори між УНДомом, організаціями Визвольного фронту і катедральною парафією св. Йосафата, щоб, якщо можливо, будувати спільно.

Григорій БАРАБАШ

Голова клюбу

На голову Клюбу українських професіоналістів і підприємців вибрано п. Григорія Барабаша. Попереднім головою був п. Іван Дікур — молодший.

Гр. Барабаш, власник фотостудії «Орест», є одним з перших членів Клюбу від 1960 р. Протягом чотирьох років був обираний у склад управи Клюбу.

ВІСТІ З ВІННІПЕҐУ

УКРАЇНСЬКА ВИСТАВКА

Для відзначення 100-річчя Манітоби відкрито виставку картин українських мистців. Виставка приміщена в Домі науки при вул. Флора, ч. 122.

Участь беруть вінніпезькі мистці: Катерина Антонович, Галя Когуська, Роман Коваль, Петро Куць, Лев Моложанин, Ліда Оброца, Марійка Онуфрійчук та Степан Репа, а теж Олекса Булавицький з Міннеаполісу, Святослав Голдинський з Ню Йорку, Ждан Рудницький зі Сан-Франціско і Мирон Левицький з Торонта.

ДОПОВІДЬ ПРО ЯР. ПАСТЕРНАКА

У Домі науки відбулася жалобна сесія УВАН, на якій М. Марунчак, керівник історичної секції УВАН, мав доповідь про наукову діяльність проф. Ярослава Пастернака, зокрема підкреслюючи його археологічну працю на руїнах старого Галича.

Яр. Пастернак, автор великого твору «Археологія України», вмер у Торонті 30 листопада 1969 р. на 77 році життя.

ПРЕЗИДІЯ УВАН

На 1970-71 роки до президії УВАН (Української вільної Академії наук) у Канаді вибрані: М. Мандрика — голова, К. Біда та Яр. Рудницький — заступники голови, М. Боровський — секретар і скарбник, К. Антонович — член президії.

ПРИСИЛАЙТЕ ПИСАНКИ НА КОНКУРС

Візьміть участь у змаганні (контесті) за найкращу українську традиційну писанку.

Цей конкурс влаштовує фірма «Canadian Breweries», а технічно проводить його другий відділ ЛУКЖ катедральної парафії св. Йосафата в Едмонтоні.

Переможці будуть оголошені на чайному прийнятті, що відбудеться 15 березня 1970 в авдиторії школи Пресвятого Серця.

22 січня: дата, що зобов'язує

(і. х.) Коли Українська Центральна Рада, парлямент Української Народньої Республіки, вирішив проголосити самостійність України в днях 22 - 24 січня 1918 р., а рік пізніше — соборности усіх українських земель, то брав на себе велику відповідальність, може, й не усвідомлюючи вповні її важкого тягару. Це була відповідальність за вдержання цієї самостійности й соборности. Завдання нелегке, а в випадку України, можна сказати, надлюдське.

НАША НЕВДАЧА

І нічого дивного, що виконати це завдання Українська Центральна Рада не змогла. Власне кажучи, не виконав його український нарід, в імені якого була проголошена самостійність і соборність України. Наслідки мілітарної, а вслід за цим і політичної прогри прийшлось нам гірко окупляти зараз же на світанку «золотого сонця волі» і аж по сьогоднішній день.

Втеча уряду за кордон для продовжування боротьби, гірке його скитання... А дома — ліквідація Української автокефальної православної Церкви, її ієрархії на чолі з митрополитом В. Липківським, безчисленним духовенством, мільйонами вірних Церкви і народу. Заслання, розстріли... А згодом — окупація большевиками Західної України. І знов та сама доля населення. Українська Католицька Церква ліквідована. Її ієрархія фізично знищена. Кращі сини, які продовжували збройну боротьбу з окупантом, одні гинули в рядах УПА на рідних землях, другі — на засланні. Інші, рятуючись від ліквідації, подались масово на захід. Та чи захистились? Злочинна рука московського сатрапа й тут досягла тих, хто в одвертій боротьбі невпинно обороняв великі ідеали 22 січня.

ЗА ВІЛЬНЕ ЖИТТЯ

На щастя, ця велична дата дала і дає нам таке сильне бажання жити вільним життям, що ніякі труднощі, навіть жертви крови і терор не здолають його. Не зломили його і в найбільшого сина України наших днів — Блаженнішого Иосифа, верховного архиєпископа і кардинала, який 18 років проходив страшне випробування. Боже Провидіння зберегло його нам для продовжування тут, на еміграції, святого діла, початого 22-го січня 1918 р.

Бо ця дата зобов'язує усіх нас не спочити, поки це діло не буде остаточно завершене раз і назавжди, згідно з волею українського уряду, висловленою в Четвертому універсалі. Наша діяспора повинна повсякчасно пам'ятати про цей великий обов'язок. Більше того, повинна передавати його своїм дітям.

В Едмонтоні з рамени КУК українська середньошкільна й університетська молодь підготовляє концерт, присвячений великій річниці. Це наявний доказ, що наше третє покоління бере на себе це зобов'язання. Він дає нам надію і підсилює віру в те, що 22 січня — дата нестерта, що ласкавий Господь дозволить, може, й нам пережити здійснення світлих ідеалів того великого дня.

ДЕ ЩО КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Неділя, 25 січня:
о 3 год. попол. в залі УНО доповідь Юрія Стефаника про книжку Дж. МекГреґора «Вільні землі».

* * *

Субота, 31 січня:
о год. 7-ій веч. сходини гуртка книголюбів у п-і О. Росляк, 9530 - 109 авеню.

* * *

П'ятниця, 6 лютого:
о 7 веч. в залі св. Івана, 10951 - 107 вул.: пластовий зимовий баль.

* * *

Неділя, 8 лютого:
о 2.30 попол. в залі УНО: річні загальні збори Української Стрілецької Громади.

Осередок Праці Пластунів Сеньорів і Пласт - Прият в Едмонтоні

Запрошують на

ЗИМОВИЙ БАЛЬ

в П'ЯТНИЦЮ, 6-го ЛЮТОГО, 1970 року
в авдиторії св. Івана — 10611 - 110 авеню
Коктейль 7:00 год. веч. Вечера 7:30 год. веч.
Орхестра "Топпирс"
Стрій вечірній

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ
UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ◆ Виходить щочетверга в Едмонтоні ◆ Видає Спілка «Українські вісті» ◆ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: 6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ◆ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ◆ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta
Телефон 422-5708 Telephone
Second class mail registration number 1035.

ВІДКРИТИ ОЧІ НА ОБИДВІ НАШІ ПОТРЕБИ

Нам треба, конче треба більше священиків. Як вони не прийдуть, кожна наша епархія та екзархія буде не рости, а падати.

Нам треба, конче треба організаційної єдности всіх епархій та екзархій в одній помісній Церкві, складовій частині Вселенської Церкви. Без цього всі наші епархії, розкинуті по світу, будуть тільки окремими островами, що їх вода спочатку розмиє, а потім залле.

Навіщо пригадувати це? Невже ж усі в нас не бачать цих небезпек, не розуміють цих наших потреб? Бачать і розуміють одну потребу, бачать і розуміють другу потребу, однак часто люди не вміють подивитися відкритими очима на о б и д в і наші великі потреби водночас і зрозуміти їхню пов'язаність. Обидві потреби бачить черниця-василіянка мати Марія Должицька, яку запросили виступити з промовою в парафії Святого Духа в Брукліні, Н. Й., в час різдвяної гостини. Мати Марія в присутності епископа Йосифа Шмондюка сказала сміливе слово, яке варто довести до відома поза межі бруклинської парафії.

Мати Марія — палка прихильниця патріярхії. Вона радіє тим, що ця ідея захопила українських мирян, що українська інтеліґенція підтримує ухвалений синодом наших владик проект створити патріярхію. Однак мати Марія досадно картала поширену байдужість до справи молодих священиків, що мали б співпрацювати в об'єднаній помісній Українській Церкві. «Я — сказала вона — була маґістрою у манастирі 22 роки. Коли дівчина вступила до манастиря сестер василіянок у Факс Чейзі, я її впроваджувала в нове черниче життя. За той час, тільки один відсоток дівчат, що вступили до манастиря, походили з домів нашої інтеліґенції. Наші люди хочуть мати по своїх парафіях добрих сестер і священиків. Але звідки їх взяти? Серед нашого громадянства немає свідомости розбуджувати і плекати це покликання у своїй власній хаті. Один батько говорив мені: „Мій син хоче йти до духовної семінарії, щоб стати священиком. Я на це не дозволю, хіба перейде по моїм трупі!" І то був інтелігент, патріот, активний у громадському житті».

«Якщо громадянство так буде підходити до справи покликань, то бідна Україна, за яку так часто хочемо „душу й тіло положити", але сина чи дочки на духовного провідника для тої самої України не хочемо дати... Покликання — то не виключно справа церковних установ. Церква — то ми, громада, суспільство. Ми її творимо, ми її будуємо, ми її розвиваємо. Дати Українській Церкві добрий і свідомий духовний провід — то обов'язок суспільства».

Потребу допливу молодого духовенства добре розуміють священики. Вони її відчувають. Коли в епархії відсоток молодих священиків дуже низький, це знак, що буде погано. Коли ж кількість священичих похоронів перевищає кількість священичих свячень, то знак, що вже дуже погано. А все ж духовенство, розуміючи потребу свіжих сил у Церкві, не завжди і не всюди виявляє таке саме розуміння потреби єдности. Смілива черниця сказала: «Деякі священики кажуть: Хто там хоче патріярхії? Кого ці речі обходять у малих парафіях?»

«Таких висловів можна переляхатися... Коли ми не використаємо історичного моменту, даного нам приявністю великої постаті (Блаженнішого Йосифа) серед нас, щоб завершити структуру Української Католицької Церкви патріяршим устроєм, то пропадемо в морі денаціоналізації. Радує мене те, що наша суспільність, більшість нашої інтеліґенції, нарешті голосно заговорила в церковних справах і спільно з епископами і священством, що віддане справі, не дозволять ні чужим, ні своїм сліпцям запропастити майбутнє нашої Церкви».

Деякі терпкі слова матері Марії призначені, очевидно, для місцевого вжитку, а не на експорт поза американський кордон. Проте хотілось би, щоб до всіх дійшов її переконливий заклик дивитися відкритими очима на обидві великі потреби нашого життя. Дивитися і нарешті побачити.

БІЯФРА І МИЛОСЕРДНІ САМАРЯНИ

Милосердний самарянин з евангельської притчі, що допоміг пограбованому й пораненому жидові, відрізняється від досить численних милосердних самарян, які давали допомогу Біяфрі, не тільки тим, що давній самарянин вирятував ближнього з біди, а новітні самаряни — ні. Велика різниця в тому, що давній самарянин знав, що рятує не побитого розбійника, а побиту жертву; самаряни наших днів з різних причин виявляли забагато політичної невтральности і, може, сподівалися, що від цього жертві буде легше.

Так звана громадянська війна в Нігерії вибухла через те, що народ ібо хотів жити самостійним життям і відмовився від федерації, яка була продовженням англійської колонії. Ібо сказали т.зв. центральному урядові: ми можемо й хочемо жити самі, без вас; т.зв. центральний уряд відповів: ми не можемо й не хочемо жити без вас, себто без вашої країни. У довгій і неймовірно дикій війні ібо втратили бл. двох мільйонів населення. Федерацію таки врятовано. На цьому англійці дещо вже заробили, а росіяни сподіваються для себе користи ще більшої.

Страждання нещасних ібо викликало співчуття в багатьох країнах світу. Бл. 30 різних церковних організацій збирали й дали Біяфрі значну допомогу харчами й ліками. Канадські протестанти й католики належали до найщедріших жертводавців. Цим вони слушно можуть пишатися. Однак тепер, після похорону Біяфри, церковним і прицерковним коментаторам навряд чи варто робити дуже суворий докір тим урядам, які ввесь час не знали, на котру ногу ступити. Адже й церковні організації не виступали в оборону права самовизначення народу Біяфри, тільки допомагали голодним та хворим у Біяфрі і при цьому не раз виразно заявляли власну політичну невтральність. Такі заяви, мабуть, облегшували допомогу Біяфрі, але, певно, утруднювали визвольну боротьбу Біяфри. Советський уряд не тільки допомагав центральному урядові, а й визнавав його право не випускати Біяфри зі своїх рук.

Розказавши про зворушливу допомогу самарянина ближньому в біді, Христос сказав: іди і ти роби так. Християни, що рятували братів ібо, мабуть, пересвідчилися, що рятувати треба, але більше і трохи інакше.

ЧАБАН З ВІВЦЯМИ ПОБЛИЗУ ВИФЛЕЄМУ

ЄРУСАЛИМ — ВИФЛЕЄМ

А ПО ДОРОЗІ НАЙНОВІШЕ «ЧУДО» СВ. ЮРІЯ ТА ІНШІ МЕНШІ ПРИГОДИ

о. Михайло СОПУЛЯК

Хоч ціни в окупованих Ізраїлем частинах Святої землі тепер куди вищі, як були колись за часів королівства Йорданії, все таки ще й сьогодні таксі — найпрактичніший засіб подорожувати по тій країні.

У Йорданії залізниць майже зовсім немає. Вони себе ніяк не виплачували. Залишилися з них лише поржавілі рейки, що тягнуться здовж дороги. Місцями їх позривали й вони лежать купами, порослі бурянами, й ждуть на те, щоб їх завезли або до залізних гут, або на ізраїльсько-єгипетський кордон, де їх вживають до будови окопів у фронтовій зоні.

Автобусів у Святій Землі їздить багато. Вони порівняно дешеві. Але назагал досить брудні. До того, переповнені арабськими селянами, що везуть на торг курей, кріликів, овочі, городину тощо. Автобуси не їздять скоро і не доїздять до всіх місць, що їх прочани відвідують. Для американських, чи канадських прочан таки найбільш економічним способом подорожувати залишаються таксі.

Приміром, поїздка з Єрусалиму, до Назарету, на Таворську гору, до місцевостей над Галилейським озером (Тиверіяда, місце помноження хлібів, установлення примату св. Петра, Капернаум, Кана галилейська та Самарія) триває від 6-ої години ранку до 12-ої ночі: це близько 300 миль в один бік. За це водії таксі беруть бл. 50 американських долярів. Якщо їде 5 осіб, то вийде на особу 10 дол. і обов'язковий «тип»: яких 2 дол. від особи.

Арабські таксі в Ізраїлі — здебільшого німецькі авта «Мерцедес», дуже гарно вдержані й дуже чисті. Таксі вигідні ще й тим, що заїдуть туди, куди автобус не поїде, наприклад, на Таворську гору.

«МІЙ» ШОФЕР ДЖОРДЖ

І цим разом я взяв таксі. Ще в час мого першого перебування в Єрусалимі в 1966 р. я познайомився в францісканській гостинниці «Каза нова» з арабським шофером Джорджем (Юрієм). Джордж має бл. 50 років, в нього п'ятеро дітей. Він побожний римо-католик (велика більшість арабів-християн належить до Грецької православної Церкви, невелика частина — до Греко-католицької Церкви мелхітського обряду, деяка частина — до Римо-католицької Церкви). У Джорджа — трохи посивіле волосся і розумний погляд. Він частенько заїздить до «Каза нова», шукаючи подорожніх. Францісканн, як я помітив, шанують Джорджа і часто доручають йому полагоджувати різні справи для них.

В час моїх поїздок з ним я завважив, що Джордж добре знайомий з настоятелями всіх францісканських манастирів та гостинниць у Святій землі, що він досить добре знає історію святих місць, деколи краще, як офіційні провідники, говорить поправно по-англійськи і непогано по-єврейськи. Приємно подорожувати з Джорджем, бо він завжди порадить, що варто побачити, хоч часом в офіційному довіднику нема про це згадки. Однак Джордж також має свої «але». Джордж дуже вразливий, як, зрештою, всі араби, коли хтось виявить хоч би найменше недовір'я чи сумнів про щось, що вони говорять. Зараз сердиться і каже: шукайте собі іншого таксі. В час моєї недавньої поїздки з Джорджем він почав нарікати на Апостольський престіл, що поменшував «ранґи» деяким святим. Властиво, йшлося йому головно про свого патрона св. Юрія, що втратив трохи престижу в час ватиканської чистки.

Ми якраз проїздили крізь містечко Лодд, де, як кажуть, колись жив і помер св. Юрій. Там ще й тепер стоїть церква в його пам'ять і домовина, але порожня, бо мощів у ній немає. Їх, як кажуть, розділено по всьому світі. Я почав роз'яснювати Джорджеві, що Апостольський престіл, роблячи зміни в церковному календарі, не заборонив ні не скасував культ св. Юрія.

«Зрештою, — кажу Джорджеві,—ви, араби, ніде правди діти, таки багато чого пододавали св. Юрієві. Св. Юрій був піхотинець, а ви посадили його на коня, бо в вас піхотинці не мають значення. Герой без коня у вас ще й сьогодні не є ніяким героєм. Св. Юрій не мав нічого спільного зі змієм, а ви йому дочепили змія. А всі перекази й леґенди про св. Юрія — то «арабська казка». Отже, Апостольський престіл не «скасував» св. Юрія; тільки леґендарні вигадки про нього».

Мій Джордж досить терпеливо слухав мене, хоч крутив головою: «Може бути, що є трохи пересади в різних леґендах про св. Юрія, але св. Юрій таки робив багато чудес. Ще й тепер робить».

«ЧУДО» СВЯТОГО ЮРІЯ

«Розсудіть самі. Я вам розкажу найновіше чудо св. Юрія» — каже Джордж. «Це було торік. Одна американська туристка пустилася в подорож по Святій землі. Шофер був несовісний (очевидно він був мусулманин, — додав зразу Джордж). На дорозі серед пустині водій казав американці висідати, каже віддати йому всі гроші й дорогоцінності й залишатися на пустині. Американка проситься, але це нічого не помагало. Тоді американка, що мала велику побожність до св. Юрія, в думці звернулася до нього: святий Юрію, врятуй мене! І от на дорозі з'являється бистрий кінь, а на ньому — гарний молодий поліційний старшина. Під'їздить і питає, що діється. Як туристка йому розказала, що сталося, той сказав їй сідати до авта, шоферові наказав їхати до найближчої поліційної станиці, Сам їхав конем з-заду за таксі. Як вони приїхали на станицю, загадковий старшина викликав дижурного поліцая, передав йому шофера й американку і казав зробити з ними порядок. А сам узяв книгу протоколів станиці і написав звіт з цілої події й підписався золотими буквами: «св. Юрій». І зараз щез».

«Ви кажете, що св. Юрій не робив таких чудес, як йому приписують. А він ще й тепер робить», с к а з а в Джордж майже з тріюмфом.

Я почав обережно: «Слухайте, той поліційний старшина, що нагло з'явився, врятував американку і нагло від'їхав, міг бути таки поліційний старшина. Навіщо в цю історію втягати св. Юрія?»

— Не забувайте про золотий підпис!, — перебив Джордж. — Звідки взявся золотий підпис?

— Хто бачив той золотий підпис? — спитав я і цим дуже розсердив Джорджа. «То ви не вірите мені? Як не вірите, то я з вами далі не їду. Доїдемо до найближчого міста і шукайте собі кого іншого», сказав Джордж.

— Ну, коли ви кажете, що так було, то, може, й було, — кажу примирливо. «Мені тільки трудно в усе це повірити».

— Бо нема у вас належної побожности до св. Юрія. А Ватикан таки зробив йому кривду.

На цьому мій Джордж заспокоївся. Залишивши св. Юрія в спокою, ми перейшли на іншу тему.

ДАВНІЙ ЗНАЙОМИЙ

У час моїх других відвідин Святої землі, безпосередньо після ізраїльсько - арабської війни я жив у готелі і не міг знайти Джорджа. Але тепер, зараз після приїзду, я запитав двірника гостинниці, чи Джордж ще в Єрусалимі. «Так, але заходить сюди зрідка, бо нема тепер багато туристів. Але я вам його покличу», відповів чемно двірник-араб.

Десь по вечері з'явився в гостинниці Джордж. Ми привіталися як добрі знайомі, говорили про війну, змінені обставини тощо. Врешті, я запропонував Джорджеві, що хочу з ним їхати другого дня вранці до Вифлеєму, а потім до Назарету й Тиверіяди. Джордж погодився, ми без торгів домовилися про ціну. Відходячи, Джордж каже: «Не кажіть двірникові, що ви їдете зі мною кудинебудь, бо я повинен йому дати 20% зароблених грошей. А тут нема, властиво, за що, бо ви б знайшли були мене без двірника. Якби я платив йому, то мусів би вам порахувати за дорогу 20% більше, щоб вийти на своє».

Другого дня ранепько Джордж ждав на мене недалеко гостинниці, щоб двірник випадково не побачив, що він мене везе.

Вифлеєм — перше місто, після Єрусалиму, що його обов'язково відвідують усі прочани. Майже в кожного прочанина є сантимент до Вифлеєму ще з дитячих років. Маленьке Дитятко Ісус, бідний вертеп із тваринами, пастушками та Божою Матірю й св. Иосифом, янголи, вифлеємська зоря, ялинка, колядки, різдвяні дарунки — це все залишається в пам'яті, як милий, ясний та погідний спомин, на все життя. І кож-

(закінчення на 5 стор.)

Повернути літеру «ґ» українському письму

МЕМОРАНДУМ МОВОЗНАВЦЯ ДО ЮНЕСКО

Мовознавець Ярослав Рудницький, професор Манітобського університету і голова різних мовознавчих товариств та установ, вислав до ЮНЕСКО (Організація Об'єднаних Націй для справ освіти, науки і культури) в Парижі меморандум у справі привернення літери «ґ» українському правописові.

Ця літера, — пишеться в меморандумі, — існувала в українській абетці від сімнадцятого століття. Насильно скасовано її в Совєтському Союзі 1933 року. Це був один з актів лінґвіциду сталінської доби в СССР.

Проф. Яр. Рудницький опублікував недавно окрему працю англійською мовою п. з. «Г — проскрибована літера в СССР», (Вінніпеґ, УВАН), в якій зібрано бл. тисячі слів з назвучним «ґ». Цю працю, як теж розвідку про лінґвіцид з 1967 р., долучено до меморандуму для ЮНЕСКО.

Я. Рудницький рекомендує: (1) створення міжнародного комітету, складеного з українських і неукраїнських мовознавців для об'єктивного розгляду справи, (2) нагляд над науковим, неполітичним, характером праці цього комітету і (3) нагляд над науковим, неполітичним, характером поступування в справі здійснення майбутніх рекомендацій цього комітету в підсовєтській Україні.

ПОДЯКА

Складаємо щиру подяку чоловічому хорові УнДому "Думка" за участь у різдвяній відправі в церкві св. Юрія Побідоносця. Цю подяку шлемо на руки диригента п. М. Іваника та всіх членів хору. Щасти вам, Боже, у корисній культурно-суспільній праці на полі співацького мистецтва.

о. В. Тарнавський, парох

І. Руданець, голова церк. ком.

Едмонтонський Комітет Українців Канади
у 52 річницю Української Республіки

В Л А Ш Т О В У Є

КОНЦЕРТ

Гість артист: **Роман Рудницький,** піяніст

ЮВІЛЕЙНА АВДИТОРІЯ

НЕДІЛЯ, 1 ЛЮТОГО, 1970 р. ГОД. 3:00 ПОПОЛ.

У КОНЦЕРТІ ВИСТУПЛЯТЬ ТІЛЬКИ МОЛОДЕЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ

ВСТУП ЗА ПРОГРАМКАМИ: Українська Книгарня — 10205 - 97 вул.

Canadian Pacific Airlines

тепер має два додаткові перелети без затримки коротшим шляхом через бігун.

НАЙКОРОТШИЙ ШЛЯХ В УКРАЇНУ

Лиш $84.00 завдатку, щоб полетіли літаком до Харкова, Донецька, Одеси на 14 — 21-денну прогульку й назад. В цьому включена вже оплата за додаткові лети з Келгари або Едмонтону. З Ванкуверу платите лиш $86.00 завдатку (решту сплачуєте догідними місячними ратами).

- До постійних летів без затримки з Едмонтону Canadian Pacific додає рівнож лети без затримки з Ванкуверу та Келґари до Амстердаму (починаючи з дня 25 квітня). Звідти догідні сполуки до дальшої подорожі, зокрема на Україну
- Лет через бігун летунської лінії Canadian Pacific є на 1,000 миль коротший, як шлях через Східну Канаду. Це найкоротший шлях на Україну з Західної Канади, лише з одною зупинкою.
- Обслуга літаків Canadian Pacific є ввічлива й готова помогти у всьому. Обслуга літаків говорить багатьома мовами й дбає про те, щоб Ви почувалися, як у себе вдома.
- За дальшими інформаціями звертайтесь до Вашого подорожнього аґента або до найближчого бюра.

FLY Canadian Pacific

Поїзди, троки, кораблі, літаки, готелі, телеграф. Найбільш досконала система комунікації в світі.

В Едмонтоні дзвоніть на число телефону: 424-7381

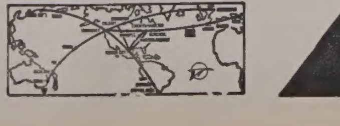

ТРИДЦЯТЬ ПЕРША НЕДІЛЯ

1 лютого

ПЕРШИЙ ЛИСТ ДО ТИМОТЕЯ: зач. 280

Сину Тимотею, вірне слово і всякого прийняття достойне, що Христос Ісус прийшов на цей світ грішників спасти, між котрими я перший.

Але для того я достуцив милосердя, щоб на мені першому показав Христос Ісус всяку довготерпеливість, для поучення тих, що мають у нього увірити на вічне життя.

А цареві віків — безсмертному, невидимому, єдиному Богу честь і слава на вічні віки. Амінь.

СВЯТЕ ЄВАНГЕЛІЄ ВІД ЛУКИ: зач. 93

У той час, коли Ісус наблизився до Єрихону, один сліпець сидів коло дороги й просив. А коли прочув, що проходить народ, запитав: „Що це таке?" І сказали йому, що це проходить Ісус Назарянин.

І він закричав, кажучи: Ісусе, сину Давидів, помилуй мене!" А ті, що йшли попереду, сварили на нього, щоб мовчав. А він ще більше кричав: „Сину Давидів, помилуй мене!"

Ставши ж Ісус, велів привести його до себе; як же наблизився він, спитав його, кажучи: „Що хочеш, щоб я зробив тобі?" Він сказав: „Господи, нехай прозрю!"

А Ісус сказав йому: ‚Прозри, твоя віра спасла тебе". І зараз прозрів і йшов за ним, прославляючи Бога. І ввесь народ, бачивши це, віддав славу Богові.

Богослуження: січень-лютий

Гр.	Юл.	Дні	Юліянський календар	Григоріянський календар
25	12	Н	**По Просв.** Татіяни	**Блуд. Сина. † Григ. Бог.**
26	13	П	Єрмила і Страт. мч.	Ксенофонта
27	14	В	Отців у Синаї і Р. уб.	† Перен. м. св. Івана Зол.
28	15	С	Павла і Івана преп.	Єфрема преп.
29	16	Ч	Покл. оков. Ап. Петра	Перен. м. св. Ігнат. Богон.
30	17	П	† Антонія Вел. преп.	**Трьох Святителів**
31	18	С	Атанасія і Кирила св.	Кира і Івана безсреб.

АЛБЕРТА

о. Д. Базюк
P.O. Box 10, High Prairie
25. — Ройкрафт 10.30
30. — Гай Прері 10

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501
25. — Смокі Лейк 10.30
1. лютого — Радвей
8. — Восетна

о. Д. Гнат
P.O. Box 68, Glendon
Ph. 635-3741
25. — Боннивил год. 10 р. благословення домів

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 433-6572
25. — Менлі год. 10
25. — Менлі год. 9.30; Дрейтон Велій год. 12
1. лютого — Карвел год. 9.30; Вайлдвуд год. 12
8. — Едсон год. 10.30
Відвідини парафіян: 29 січня: Менлі; 30 січня Карвел — від год. 11 ранку.

о. Є. Дмитрук
Ph. 424-1472
11139 - 110 A Ave., Edmonton
25. — Лемонт

о. Ол. Захарієсевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835
25. — Голден год. 10.30 рано

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279
25. — Скаро
1. лютого — Стар
2. Стрітення — Скаро
8. — Стар

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593
25. — Атабаска 10.30
1. лютого — Росінгтон 10.30
8. — Атабаска 10 і Бойл 1 попол.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Myrnam, Ph. 366-3890
25. — Ллойдмінстер 10.30
30. — Мирнам 10.00

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345
25. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 10.30
30. — Ту Гилс год. 9; Новий Київ год. 7 веч.

о. М. Мартинців
12204 - 113 Ave., Edmonton
25. — Равнд Гіл 9.00; Кемровз 11

о. П. Петришин
P.O. Box 160, Redwater
Ph. 735-3952
25. — Редвотер год. 10.30
30. Трьох Свят. — Редвотер год. 10.30
1. лютого — Редвотер год. 10.30
2. Стрітення — Вог год. 10.30
8. — Редвотер год. 9; Федора 10.30

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543
25. — Давнінг
Відвідини зі свяченою водою: Стрий — 19; Следден і Сокаль — 20, 21; Вильна і Давнінг — 22, 23.
1. лютого — Вильна
8. — Стрий

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804
25. — Менвіл год. 10.30
1. лютого — Левой 10.30
8. — Ренфурлі 10.30 рано; Іннісфрі-місто 7.30 веч.

о. І. Черкавський
Ph. 948-3730
P.O. Box 141, Derwent
25. — Дервент 9.00; Верміліон 11.00 (Йордан)
Відвідини: 21, 22, 23 — Дервент, 26 — Медов, 27 — Кленданолд, 28, 29 — Верміліон, 30 — Дервент-Вознесення.

САСКАЧЕВАН

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731
25. — Медовлейк

о. М. Будз
P.O. Box 208, Vonda
Phone 47
1. — Вонда 10.30
8. — Смалс 10.30

о. В. Фляк
Box 161, Cudworth, Sask.
Phone: 256-3306
25. — Бруно Успення П. Б. 9.00; Леніґен 10.30; Кадворт 11.00
1. лютого — Гамболдт; 9.00 Волверін 10.30; Дана 11.00; Кадворт 4.00 попол.
8. — Бруно Пресв. Тройці 9.00; Леніґен 10.30; Кадворт 11.00; Твей 4.00 попол.

о. А. Хоружний
P.O. Box 111, Alvena, Ph. 10
25. — Алвена-місто год. 10 рано
1. лютого — Ланівці
8. — Алвена-місто

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.
25. — Вакав 10.30
30. Трьох Св. — Вакав 7 веч.
1. — Вакав 9; Прудгом 11
2. Стрітення ГНІХ — Вакав 9 веч.
8. — Вакав 10.30

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.
25. — Вікторія 10 р.

ПОВІДОМЛЕННЯ про богослуження мусять прийти до нас не пізніш як у понеділок, якщо вони призначені до найближчого числа газети.

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company

10702 - 101 St., Edmonton

Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на ґроби з мармуру, ґраніту й брондзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 33% опусту від нормальної ціни. "Вінок даром"

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★ найнижча ціна найкраща обслуга

ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО НАС З ДОВІР'ЯМ ★

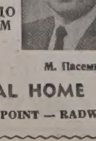

М. Панилик — управителі — М. Пасемко

PARK DALE FUNERAL HOME

ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

ЮДЕЙСЬКА ПУСТЕЛЯ

ЄРУСАЛИМ — ВИФЛЕЄМ

(закінчення з 4 стор.)

ний християн шукає відтворення різдвяного спомину з дитячих років на тому місці, де народився Спаситель — у Вифлеємі.

Кожного разу, як побував у Святій землі, я відвідував Вифлеєм та служив св. Літургію в каплиці св. Ієроніма, поруч вертепу (греко-католикам православні греки не дозволяють відправляти у вертепі; тому ввічливі ченці францісканп дають нам нагоду служити св. Літургію поруч вертепу в каплиці св. Ієроніма).

«МЕРЦЕДЕС»

Рано о сьомій годині пускаємося з Джорджем у дорогу. Він з гордістю показує мені своє нове авто — чисте, аж блищить. Авто коштує понад 5.000 долярів. Треба щомісяця платити 500 долярів, розказує Джордж.

— Де ж значок «Мерцедес»? — питаю (в тих автах, спереду, на верху мотора стоїть характеристичний значок).

Джордж з якогось закамарка в авті добуває значок. «Треба ховати, бо дуже на це хлопці полюють», каже і з гордою міною кладе значок, де йому місце. І тепер безсумнівним «Мерцедесом» пускаємося в дорогу. Скоро минаємо колишню йорданську частину міста і в'їздимо в давню ізраїльську частину. Це субота — день відпочинку. Крамниці зачинені, на вулицях пусто. Тут і там пробігає вулицю ортодоксальний жид у темному халаті, у штраймелі (обшитій хутром шапці), в білих панчохах, з полотняною смугастою торбинкою із молитовником та ремінцем до молитви. Всі ортодоксальні жиди спішать в одному напрямі: до Муру плачу, єдиного залишку колишньої святині, що її збудував цар Ірод.

В суботу в Ізраїлі не їдуть ні автобуси, ні тролейбуси. Це вже залишки давнього ізраїльського закону в модерній державі. На вулицях і небагато авт. Тут і там видно декількох поліцаїв, що повільно просуваються вулицями.

Виїздимо з міста і пускаємося на шлях до Вифлеєму. Дорогою, що ми їдемо, мандрували люди здавен-давна, ще з часів Авраама. У християнських часах мандрували нею, перед святом Христового Різдва, тисячі прочан до Вифлеєму, з пальмовим гіллям у руках та з колядами різними мовами світу на устах, щоб у Вифлеємі святкувати Різдво.

Сьогодні прочан менше, бо неспокійні обставини в Святій землі відстрашують багатьох їхати сюди. Та до Різдва ще далеко. Зате на дорозі чимало арабів з ослами та верблюдами, що везуть до Вифлеєму хліборобські продукти, овочі, курей, кріликів, і женуть невеликі отари овець. Щосуботи у Вифлеємі — торг, на який сходяться араби з цілої околиці.

ІДЕМО ДО ВИФЛЕЄМУ

Наше таксі обережно оминає гуртки арабів й прямує до Вифлеєму, що перед нами сяє сріблом своїх білих домів з плоскими дахами, що піднімаються терасами, одні понад другими. Здається, що місто висить над довколишніми полями. Трохи схоже на отару білих овець, що лягли на двох горбах, на яких збудований Вифлеєм. Поміж білими домами пнуться вгору зелені кипарисові дерева і вежі церков, неначе сторожкі пастухи... Дивний спокій б'є з вифлеємських домів. Єрусалим, за який часто воювали і який руйнували багато разів, має в собі щось войовниче. Церква Господнього гробу не раз була жертвою пожежі. А вифлеємська атмосфера мирна, як мирне було Господнє Різдво, коли ангели співали пісню «Мир на землі людям доброї волі».

Праворуч дороги, на яких кількасот ярдів, лежать руїни якоїсь будівлі. Джордж пояснює мені, що це відкопані оо. францісканами руїни манастиря св. Теодосія, де колись мали відпочивати три мудреці, як верталися з Вифлеєму додому й минали Єрусалим, щоб не зустрітися з Іродом. Руїни, розкопані в 1952-53 р., мають залишки церкви, манастиря та довгої крипти, де ховали небіжчиків. Поруч — руїни господарських будинків: приміщення та кам'яні преси для виробу вина та оливи. На стінах залишків церкви є мозаїкові написи грузинською мовою. Манастир збудували грузини в 6-ому сторіччі. Багато колись грузини мали в Святій землі манастирів, сьогодні не мають ні одного.

Недалеко руїн манастиря св. Теодосія видно криницю та укладені півкругом камені. Місце відпочинку.

ДЖОРДЖ РОЗКАЗУЄ

Джордж каже, що це т.зв. криниця мудреців. За давньою леґендою, на цьому місці мудрецям з'явилася знову зоря, що вела їх до Вифлеєму (Мт. 2,9). Мабуть, і Божа Мати та св. Йосиф відпочивали при тій криниці, як мандрували до Вифлеєму, щоб виконати наказ цісаря Августа про реєстрацію. А перед ними, мабуть, і старозавітні патріярхи Авраам, Яків та Дванд пили воду з тієї криниці, як мандрували тим давнім шляхом до Хеврону.

За криницею на горбку — грецький манастир св. Іллі. Цю назву він має, мабуть, від будівничого — митрополита Іллі. З часом створилася леґенда, що на цьому місці під кущем ялівцю сидів пророк Ілля, як утікав перед лихою царицею Єзавелею, і сюди ангел приніс йому печений корж та дзбанок води (1 Царів 19, 3-6). Манастир був збудований у 6 столітті. Пізніше він розвалився від землетрусу. Відбудував його грецький цісар Мануель Комнен 1160 р.

На схід від нас простягається сіра юдейська пустиня, зі скелями та горбами. На ній немає нічого, лише сірожовтий пустинний пісок. Далеко від нас, в одному місці між бурими скелями і темними долинами, простягається провалля, за яким видно шмат Мертвого моря. То якраз те місце, де 1947 р. знайдено в печерах славні сувої старозавітних книг та інші кумранські рукописи.

Юдейська пустиня велика й грізна. Хто її не знає, не повинен пускатися туди без провідника. Минулого року загинув там американський протестантський єпископ Дж. Пайк. Він винайняв авто і пустився зі своєю дружиною крізь Юдейську пустиню в напрямі Мертвого моря. Скоро збився зі шляху, бо вітри дуже часто задувають сліди дороги піском. Не стало йому ні води ні пального для авта. Виснажений та обезсилений, він пробував добитися до якоїсь дороги чи оази. Його дружина пішла в інший бік і скоро натрапила на пастухів, які її довели до найближчої поліційної станиці. Поліція завлярмувала військові відділи, що патрулями та гелікоптерами шукали Пайка на пустині. По кількох днях невеличка військова стежа найшла Пайка мертвого, недалеко залишеного авта. Він упав і забився між скелями гірського провалля пустині.

Перед нами, на пустині видно отари овець з пастухами. Вівці схилили голови й шукають за поживою по землі. Питаю Джорджа, що вони пасуть, коли на пустині немає нічого, крім піску. «Ви не бачите нічого, а вівці завжди знайдуть якусь травинку, що росте між піском» — повчає мене Джордж. Пастухи деколи курять люльку і, спершися на довгу палицю пильнують своїх отар. Пильнують, щоб часом з-поза якоїсь скелі не наскочив пустинний вовк або гієна, які навіть удень полюють на легку добичу. Біля пастухів лежать на землі, або крутяться кругом стада їхні невідлучні товариші — пси.

Хоч ще рано, то на полях навколо Вифлеєму вже багато овечих отар. Ближче Вифлеєму, де ростуть поодинокі дерева, пастухи сидять у тіні дерев.

«КЛЮЧ ДО НЕБА»

Джордж, показуючи мені каплицю пастирів на вифлеємських полях, оповідає, що там росте спеціяльна квітка, яку називають «ключ до неба». Про цю квітку розказують леґенду. Як ангели злітали з неба, щоб привітати Боже Дитя і сповістити радість пастухам, вони загубили ключ до неба і не могли його знайти. І з того часу небо залишилося відкрите для всіх людей, як колись на початку світу, коли прародителі жили в раю. А на тому місці, де впав ключ до неба, виросла квітка, яку назвали «ключ до неба». Квітка росте сьогодні на полях навколо Вифлеєму. Джордж обіцяв мені показати її, але як ми приїхали до Вифлеєму, ми обидва про це забули і я її не побачив.

Праворуч від нас, недалеко дороги, біліє невелика, чепурна, біла будівля з копулою. Це т.зв. гріб Рахилі. Хоч Рахиля, певно, була похована деінде, то чомусь пам'ять про її гріб перенесено поблизу Вифлеєму. Він вже був за часів Христа, та не такий чепурний, як тепер. Теперішній гріб збудований 1596 р., перебудований 1788 р.

Гріб Рахилі зв'язаний з Христовим Різдвом і вбивством дітей у Вифлеємі. А саме євангелист Матей цитує віщі слова Єремії про вбивство дітей: «В Рамі чути голос, плач і тяжке ридання: це Рахиль плаче за дітьми своїми й не хоче, щоб її втішити, бо їх немає» (Мт. 2, 18). Може, Матей, що писав Євангеліє для жидів, хотів цим сказати, що Рахиль зі свого гробу наче дивиться на історію свого народу. Поруч гробу Рахилі є невеликий каменолом, що зветься «сірий горох». Джордж знає леґенду і про нього. Колись на тому місці було врожайне поле. Попри нього мав іти Христос (інші кажуть, що Божа Мати). Господар сіяв на полі горох. Христос запитався його, що він сіє. Господар відповів, що камінці. Христос відповів: «То й збиратимеш камінці». Як прийшов збір, замість гороху, виросли камінці. Ними було вкрите все поле. Це була кара на немилосерного господаря. Поле стояло довгі роки без ужитку. Щойно недавно почали там добувати камінь.

За гробом Рахилі дорога розходиться: праворуч до Хеврону, ліворуч до Вифлеєму. Недалеко роздоріжжя камені з водопроводу, що його збудовано в 2 сторіччі перед Христом. Ними до Єрусалиму пливла вода з джерел поблизу т. зв. криниць Соломона, що лежать між Вифлеємом і Хевроном. Ліворуч видно рештки другого водопроводу, що його збудував Понтій Пилат. Сюди йшла до Єрусалиму вода з джерел Айн Арруб. А пів милі за тим роздоріжжям вже починається пам'ятне в історії людства місто Вифлеєм.

РАХИЛИН ГРІБ

Нова серія релігійних радіодоповідей

У програмі українських радіопередач Централі Едмонтонської єпархії о. Методій Ничка ЧСВВ виголосить серію коротких доповідей «Сьогочасна людина та її проблеми».

Перша доповідь — у понеділок 26 січня.

Релігійні радіопередачі Централі пересилає едмонтонська французька радіостанція щопонеділка о 9-тій годині вечора.

ПОВІДОМЛЕННЯ!

Старанням мирян парафії святих Володимира й Ольги в Чикаго появилася чорно-золота коверта в мистецькому опрацюванні Романа М. Завадовича з приводу близьких уродин Первоієрарха Йосифа. До Коверти долучена гарно виконана поштівка, яку бачите.

НА МНОГІ ЛІТА, ВЛАДИКО !

Первоієрархові й Голові
Помісної Української Католицької Церкви
Блаженнішому Верховному Архиепископові
Митрополитові-Ісповідникові Віри

ЙОСИФОВІ Кардиналові СЛІПОМУ

в 78-мі роковини народження
найщиріші побажання Божої опіки й допомоги
у всіх починах
на добро Української Церкви й рідного народу
пересилає(ють)

. . . .

Адреса: . . . .

Коверти призначені для вжитку Українського Божого люду цілої діяспори. Просимо придбати їх та вислати летунською поштою ок. 12-го лютого до Ватикану. Масова висилка тих коверт із побажаннями має засвідчити наше незламне віддання та вірність Своєму Первоієрархові.

Коверти, призначені для висилки Голові нашої Церкви в день його уродин 17 лютого, можна безкоштовно набути в о. В. Тарнавського — 11301 - 96 вул., Едмонтон, Алберта. Тел.: 477-7339.

ОТЦІ РИМСЬКОГО СОБОРУ ПІДЧАС МОЛЕБНЯ, ЩО ЙОГО В ХРАМІ СВЯТОЇ СОФІЇ СЛУЖИВ ПЕРВОІЄРАРХ ЙОСИФ.

Незабутні українські дні в Римі (12)

СПОСТЕРЕЖЕННЯ І ВРАЖЕННЯ ОЧЕВИДЦЯ

о. Володимир Тарнавський

СОБОР ВЛАДИК УКРАЇНСЬКОЇ КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ...

Торжество посвячення храму Святої Софії в Римі та зложення на її престолі мощів св. Климента Папи-мученика не мало б було того значення для нашої Церкви як цілості, коли б не Собор наших Владик, що його на закінчення богослужби в суботу 27 вересня проголосив Первоієрарх Йосиф, а який саме в понеділок 29 вересня мав розпочати свої наради. Бо й справді, хоч як величаві були згадані торжества тих двох перших днів українських святкувань у Римі, були б вони лишилися тільки у споминах та переживаннях очевидців. Собор наших Владик мав положити тривкі основи під життя нашої Церкви і в тому саме і його значення.

Наради наших Владик називаю Собором нашої Церкви. Мені здається, що назва та правильна і її треба уживати, коли говоримо про останні римські наради наших Владик. Словом Синод радше треба очеркнути виконне тіло Собору, що враз із Верховним Архиєпископом чи Патріярхом має виконувати практично верховну владу у цілій нашій Церкві. Наради наших Владик у Римі в перших місяцях жовтня минулого року годиться називати Собором ще й тому, що історія нашої Церкви саме так називає всі попередні того роду наради Владик, що рішали важливі питання рідного церковного життя.

От хоч би згадати Київський Собор 1147 р., коли то українські Владики поставили митрополитом Києва схимника зарубського монастиря — українця Клима Смолятича. Своїм рішенням Київський Собор не мав того значення, що цей відбутий у наші дні в Римі. Все ж таки то був Собор, що рішав самостійно про долю нашої Церкви, призначуючи без згоди константинопільського патріярха митрополитом Києва українську людину.

Римський Собор наших Владик одинокий у житті нашої Церкви. Його рішення піднести київсько-галицьке архиєпископство до гідности патріярхії таке, що йому подібного в житті нашої Церкви ще не було. Пишучи про цей Собор, я дещо інакше висловлюватиму свої думки, як то зробили всі інші дописувачі у нашій заокеанській пресі.

Коли в понеділок, 29 вересня, о год. 9 ранку Первоієрарх Йосиф відправляв в співслуженні о. М. Марусина та в приявності наших Владик в храмі Святої Софії, на початок Собору Молебень за призвання помочі Святого Духа, мені думалося, якого значення той Молебень та й діло, що тим Молебном зачиналося. В св. Літургії, по освяченні предложених Дарів, священик молиться за своїх духовних зверхників, щоб Господь Бог зберігав їх у здоров'ї такими, що "право правлять" повіреними їхній духовній опіці Церквами. Коли я в той пам'ятний понеділок служив св. Літургію, з окремою увагою та молитовним настроєм виголошував згадані слова, щоб "в мирі, цілі, чесні, здорові, довголітні право правили слово Твоєї (Боже) істини". Так, за наших Владик треба було тоді окремо молитися, вони потребували тієї молитви, вони гідні були нашої пошани та уваги, бо своєю поставою доказали, що є тими, які хочуть "право правити" слово Божої істини серед повіреної собі пастви...

Одинокий в нашій церковній історії Римський Собор був ще й тим, що в ньому за виїмком митрополита Амвросія Сенишина докладно всі Владики нашої Церкви, розсіяної у світі, взяли участь. Первоієрарх Йосиф репрезентував Церкву-матір, що в Україні, єпископ ісповідник Василь Гопко виступав на Соборі в імені нашої Церкви на Пряшівщині в сьогоднішній Чехословаччині. Згадую Преосвященного Василя Гопка на початку тому, бо своїми терпіннями заслужив він на те, щоб йому дати почесне місце між нашими Владиками. Всі прочі Владики — митрополит Кир Максим Германюк, Преосвященніший архиєпископ Кир Іван Бучко, Преосвященніший архиєпископ Кир Гавриїл Букатко, Преосвященні єпископи Кир Ніл Саварин, Кир Ізидор Борецький, Кир Андрій Роборецький, Кир Йосиф Шмондюк, Кир Ярослав Ґабро, Кир Йосиф Мартинець, Кир Андрій Сапеляк, Кир Іван Прашко, Кир Плятон Корниляк, Кир Володимир Маланчук, Кир Августин Горняк і Кир Йоаким Сеґеді репрезентували Українську Церкву — дочку у діяспорі сущу і в той спосіб на згаданому Римському Соборі уможливили заговорити цілій нашій Церкві " одними устами і одним серцем".

Щойно майбутній український церковний історик зуміє якслід оцінити значення того Собору та вагу його рішень для нашого церковно-народнього життя. Щойно майбутнє дасть можливість зрозуміти якими історичними стали ті рішення наших Владик. Як дуже треба жаліти, що один одинокий з поміж Владик нашої Церкви, який міг бути на Соборі, на ньому не явився.. Якщо коли була нагода, то саме тепер віднести до наших Владик Христові слова: "Ваші очі блаженні, що бачать і ваші уха, що чують. Бо істинно кажу вам, що много пророків і праведників бажали бачити, що ви бачите, і не бачили, і чути, що ви чуєте і не чули" (Мат.13:16-17) На голос свого Первоієрарха були б напевно злинули всі Владики Української Католицької Церкви-матері, але люте гонення і неволя не дозволили їм того вчинити. Як дуже треба жаліти, ще раз повтаряю, що той, який міг взяти участь у Соборі в Римі, не явився на ньому...

На закінчення Молебня Верховний Архиєпископ Йосиф сказав слово до Отців Собору, підкреслюючи вагу хвилини. Те слово подали були "Українські Вісти" ч. 41 від 9 жовтня м.р. і тому не буду його тут повторяти. Всеж таки відмічу те, що окремо важливе для цілої події. Первоієрарх Йосиф говорив: "Починаємо Собор у дуже складних і важких обставинах. Як знаємо, всі осередки й основи нашої Церкви в Україні знищені до тла. Але наша Церква видержує пробу переслідування і виходить з них досі переможно. Сьогодні наша Церква і тут відроджується за Божою волею. Маємо в Бозі надію, що наш синод закінчиться нашою перемогою для Христа... Заявляємо прилюдно, що треба сказати тверде і рішуче слово, Боже слово тепер, чи воно буде приємне кому чи неприємне. Після Ватиканського Собору ми станули на засаді декрету про Східні Церкви. Ми стали на патріяршому устрої і на тому становищі ми будемо продовжувати нашу працю. Нехай Святий Дух зішле святі дари і просвітить наш ум, щоб ми якнайкраще виконали наші обов'язки."

По Молебні, всі наші Владики, Отці Собору, зробили спільну пам'ятну знимку і перейшли з храму Святої Софії до викладової залі Українського Католицького Університету, щоб вести ділові наради.

У президії Собору сиділи Первоієрарх Йосиф, митрополит Кир Максим Германюк і Преосвященніші архиєпископи Кир Іван Бучко та Кир Гавриїл Букатко. Нарадами Собору проводив ісповідник Йосиф, секретарем Собору був Преосвященний Владика Ніл Саварин, йому допомагали в нелегкому ділі Кир Іван Прашко та Кир Андрій Сапеляк. Хто з прочан-учасників римських святкувань в тому часі відвідував Університет ім. св. Климента Папи, чи приватно хотів зайти до храму Святої Софії, щоб його докладніше оглянути, з окремою настановою глядів на відокремлене місце університетського будинку, де відбував свої наради Собор Владик нашої Церкви. В цій настанові було все, що найкращого в думках могла українська людина мати — щасти вам Боже у вашій праці — думали ми, — щоб завершили ви свої наради рішенням, на яке так дуже жде ціла наша Церква...

БЕНКЕТ НА ПОШАНУ ПЕРВОІЄРАРХА ЙОСИФА...

В понеділок, 29 вересня вечером в залі готелю Гілтон, відбувся бенкет на пошану Верховного Архиєпископа. Бенкет той зорганізовано сказати б "наборзі". Число наших прочан, відбуті святкування в суботу та неділю, здавалось, підказували бенкет на пошану найдостойнішого між нами. Багато рацій промовляли за ним. А найважливіша — це ще раз показати всім, кому того треба було, нашу віданість і пошану до особи Первоієрарха Йосифа. Я вже згадував про те, що число учасників бенкету мусіло бути обмежене. Годі було найти залю, що могла б помістити всіх охочих взяти участь у бенкеті. На залю можна було дістатися тільки за квитками вступу. Було около 800 учасників, багато з них представники українських організацій і товариств.

При головному столі, що був уставлений півколом окрім наших Владик, сиділи такі кардинали Римської Церкви: Е. Тіссеран, Ф. Шепер і М. Фюрстенберг та архиєпископ Бріні. На почесному місці між кардиналами Тісераном і Шепером сидів Первоієрарх Йосиф. При тому ж столі сиділи голови українських політичних організацій та громадсько-культурних товариств. Беручи до уваги Світовий Конгрес Вільних Українців, окремо треба згадати митрофорного протоієрея о. д-ра В. Кушніра, що репрезентував на бенкеті всю організовану у вільному світі українську громаду. Господарем бенкету був адв. Б. Долішний — президент Ц. У. К. Канади. Бенкет розпочався молитвою, приготовані страви благословив Первоієрарх Йосиф. Підчас бенкету промовляли (подаю в порядку, як говорили) п. Я. Стецько, п. О. Жданович, п. В. Янів, п-і С. Савчук, п-і І. Малицька, п. В. Федорончук та сенатор П. Юзик.

Голозний промовець сен. П. Юзик, назвав Верховного Архиєпископа передвісником нової доби в житті українського народу. На вступі згадав він про те, як по 18-ти роках каторги і поневіряння старанням Папи Івана XXIII Верховний Архиєпископ Йосиф в лютому 1963 р., явився несподівано в Римі, підчас 2-гої сесії останнього Вселенського Собору. Папа Павло VI, 25 січня 1965 р. наділив його гідністю Кардинала. Переповівши життєвий шлях Його Блаженства Йосифа, сенатор сильно підкреслив його мучеництво. Послідовник великого митрополита Божого слуги Андрія Шептицького — продовжував своє слово сенатор Юзик — Первоієрарх Йосиф змагає до усамостійнення Української Католицької Церкви. На 3-тій сесії останнього Вселенського Собору Його Блаженство Йосиф видвигнув в імені всего українського єпископату домагання створити патріярхію Української Католицької Церкви. Основу до того дав декрет Собору "Про Східні католицькі Церкви". По думці сенатора Юзика, Верховний Архиєпископ Йосиф є Божою людиною серед нашого народу, що має реформувати нашу Церкву, відновити чистоту рідного обряду як престолонаслідник київсько-галицького патріярха. Добро Української Церкви і народу вимагає від нас

(закінчення на 8 стор.)

Калґарі, Алберта

ПОМИНКИ ПО БЛ. П. ІЛІЇ І АННИ ГУМЕНЮКІВ

В суботу, 22-го листопада. 1969 р. відправлено заупокійне богослуження в сороковий день смерти бл. п. Ілії і Анни Гуменюків, що сорок днів перед тим, 13-го жовтня 1969 р., обоє погинули в автомобілевій катастрофі.

Ілія Гуменюк, проживши 73 роки і йоог дружина, 68 років родилися в селі Яблонові, повіт Копичинці, в Західній Україні. Бл. п. Ілія приїхав до Канади в 1925 році і задержався в Ендевор, Саскачеван, а слідуючого року переїхав до Шеперд, в Алберті, коло Калґарі й працював при залізниці СіПіАр до 1940 р. Опісля фармував у Шеперд, доки не переїхав на спочинок до Калґар в 1954 році.

Його дружина Анна приїхала до Канади в 1927 р. Ще 15-го травня, 1969 року обходили вони 50-літній ювілей свого подружжя. На сам „День подяки", вертаючись зі своєї фарми, яку їздили оглянути, опинилися в автомобілевій катастрофі, в якій були на місці вбиті.

Залишили вони у глибокому смуткові дві дочки: Елсі Кутрик в Калґарах і Ольгу Євчук в Едмонтоні та сина Евстахія в Америці, як також семеро внуків. Покійна Анна залишила три сестри.

Похорон відбувся з української католицької церкви в Калґарах при великому числі приятелів і знайомих. З нагоди поминок передано 5.00 дол. на „Українські вісті". За жертву щиро дякуємо, а покійному вічная пам'ять.

Присутній

Летбридж, Алберта

40-РІЧЧЯ ПОДРУЖОГО ЖИТТЯ П-ВА ДАЦИШИН

8 листопада, в свято св. великомученика Дмитрія, в часі Служби Божої наповнилась наша церковця більшою скількістю парафіян, як звичайно, бо родина, парохіяни й приятелі п-ва Павла й Оленки Дацишин, приготовили по Службі Божій милу несподіванку з нагоди їхнього 40-ліття подружнього ювілею. По Службі Божій о. парох попросив ювілятів приступити наперід, бо в їх наміренні, окрім св. Літургії, був ще відслужений короткий Молебень. По Молебні о. парох поблагословив ювілятів свяченою водою, привезеною з Люрд, та передав їм ту воду й вніс многоліття ювілятам. По відспіванні якого о. парох попросив приявних зійти до парафіяльної галі для участвування у родинному святі. При головному столі засіли ювіляти, враз з трьома синами і двома невістками, які на то свято прибули з Едмонтону і Калґар, о. М. Дядьо з дружиною, як б. парох, та о. Л. Сивенький, теперішній парох. Господарем прийняття був п. Зайчук, кум ювілятів.

По молитві жіноцтво подало приготовану вечеру, по якій о. Дядьо представив важний обов'язок, який на себе беруть молодята з хвилиною заключення подружжя. Пізніші признання від дітей, родини, приятелів та окруження дають доказ правильного виповнення їхніх обов'язків. Відтак о. Дядьо вніс тоаст ювілятам, — який приявні відспівали.

З черги о. Сивенький в коротких словах з'ясував, що подруги сповняючи свої обов'язки, можуть бути ураженими, або когось уразити, а навіть дізнати якихсь неприємностей. Але тим ніхто не повинен зражуватися. Опісля говорили ще панове М. Громадюк, Іван Кінаш, сини ювілятів.

На тому промови закінчено, щоб не продовжувати прийняття до пізна, щоб всі мали можність відпочати й бути на богослуженні.

Приготуванням того всього занялася родина й приятелі під проводом А. Філковської, яка принесла від них дарунок ювілятам—комплетне начиння на шість осіб хінської порцеляни. А від синів ювіляти дістали прекрасний кабінетний стоячий годинник.

При кінці о. Дядьо проголосив, що панове М. Вітик та І. Проць переведуть збірку на пресу, щоб про то родинне свято могли прочитати і інші. Зі збірки 14 дол. передано до „Українських вістей". За жертву щиро дякуємо, а ювілятам бажаємо многих літ.

Приявний

ГУРТОВІ ДОСТАВЦІ ДЛЯ
• Шпиталів • Інституцій
• Готелів • Кемп
• Мотелів • Парлорів краси
— ВСЬОГО —
БІЛИЗНИ * БЛЕНКЕТІВ
• Простирал • Бедспредів
і інше.
J. H. HUNTER CO. LTD.
199 Water St. MU 4-5374
Vancouver 3, B.C.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА
MARKET DRUGS LTD.
через дорогу від міського ринку (маркету)
10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта
Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк
Найбільший склад ветеринарних ліків у Едмонтоні
Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина

Доведіть Ваш одяг до сьогоднішнього стилю
AMSTERDAM TAILORS LTD.
Едмонтонський осередок для перерібки одягів
Переводимо перерібки всякого роду.
214 UNION BUS DEPOT
10202 - 102 St. EDMONTON, Alta Ph.: 424-9810

УВАГА! НОВА АДРЕСА! УВАГА!
ФУТРА
ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ
35% ЗНИЖКИ
Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs.
REPAIRING, REMODELLING & RELINING
Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:
DOMINION FURRIERS
10012 - 101A Ave — (REAR) — Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

УКРАЇНСЬКЕ ВИСИЛКОВЕ БЮРО
ВИСИЛАЄ РІЗНОРОДНІ ПОСИЛКИ ДО СССР ВАГОЮ ДО 44 ФУНТІВ.
МАЄМО НА СКЛАДІ:
хустки, светри, матеряли на убрання, суконки, шкіру на чоботи, черевики, подвійну всипу на перини.
ВИСИЛАЄМО ГРОШІ БЕЗ ЖОДНОЇ ОПЛАТИ, ДОЛЯРОВІ СЕРТИФІКАТИ ЗДА
Приймаємо замовлення на мешкання — повна ґарантія.
Про дальші інформації прошу писати до:
KOSMOS EXPORT - IMPORT
332 Fillmore Avenue
Buffalo, N.Y. 14206
Ph.: 856-2674
П. Остапчук - керівник

НЕСПОДІВАНКА:

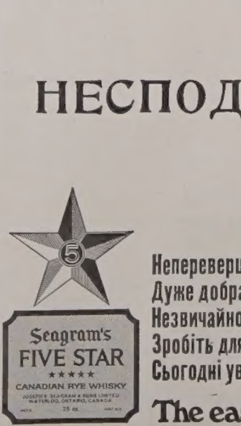

Неперевершена якість знаменитої віскі.
Дуже добра на смак.
Незвичайно приступна ціна.
Зробіть для себе несподіванку.
Сьогодні увечорі.

The easy whisky.

СТОРІНКА САСКАЧЕВАНУ

SASKATCHEWAN PAGE
1306 - 20th St. W., Saskatoon, Sask.
РІК 5. Телефон: 242-6364 Ч. 2
Редагує: Анна Марія Баран

Д-р С. Воробець – лефтенант ґовернер

Д-Р СТЕФАН ВОРОБЕЦЬ З ДРУЖИНОЮ

Одною з найкращих вісток, при кінці 1969 р., для української спільноти Саскачевану була вістка, що її проголосив прем'єр Канади П. Трюдо, було призначенням новим лефтенантом ґувернером Саскачевану відомого громадського діяча, одного з найкращих лікарів-операторів, военного героя з часів другої світової війни, д-р Стефана Воробця зі Саскатуну.

Новий лефтенант - ґовернер уродженець Саскачевану (народився 26-го грудня 1914 р. в Кридорі), син українських піонерів Юстина та Марії з Борецьких Воробців. Батько приїхав до Канади в 1906 р., а мати в 1907 р. Закінчив початкову школу в Кридорі, а вищу школу в "Бедфорд Род Каліджет" в Саскатуні. В часі студій в Саскатуні мешкав в першому гурткожитку ім. М. Шашкевича за управителя п. О. Прийми.

Д-р Воробець отримав ступінь Б.С. в Саскатунському університеті в Саскатуні в 1935 р., а ступінь доктора медицини в Манітобському університеті у Вінніпезі в 1940 р. По дво-річній лікарській практиці вступає до військової служби в рангі капітана, та пережив жахіття другої світової війни, як полковий лікар полку ім. Принцеси Патриції, Легкої Канадської Піхоти в Італії, де й отримав військовий хрест заслуги за геройський вчинок.

Після чотирьох років військової служби, д-р Воробець повернувся до Саскатуну, де провадив лікарську практику, спочатку як лікар загальних недуг, а від 1954 р., отримавши свідоцтво Королівської Колегії Операторів, як спеціяліст оператор і був одним з кращих президентом управи шпиталя св. Павла, президентом ПЦЛІ асоціяції Саскачевану, а від довшого часу є членом медичного штабу лікарів шпиталів св. Павла Міського Шпиталя, член медичної дорадчої ради шпиталя св. Павла, член комітету старших операторів шпиталя св. Павла та є членом асоціяції операторів медичного відділу в Саскачеванському університеті в Саскатуні, окрім того є членом Канадської медичної асоціяції, Королівсько-го-канадського Леґіону та Лицарів Колюмба.

Рівнож в українському суспільному життю був він одним з більше діяльних членів. Коли в 1950 р. Саскачеван став окремою епархією для українців католиків та була створена перша Централя Українців Католиків Саскачевану — д-р Воробець був вибраним її першим президентом. Довголітний член української католицької парафії св. Юра, а відтак парафії св. апостолів Петра і Павла в Нютені, член Братства Українців Католиків Канади, член організації Українських католицьких професіоналістів та підприємців, один з перших членів (разом з дружиною) асекурації організації Українського Народнього Союзу, Відділу ч. 444 в Саскатуні, голова дорадчого комітету "Дому для старших громадян ім. св. Йосифа" в Саскатуні, член будівельного комітету Інституту А. Шептицького, член дорадчого комітету опіки студентської молоді в Інституті А. Шептицького, перший фундатор переходової чаші за мистецтво в настільному теннісі в спортових змаганнях, що відбуваються кожного року поміж дружинами українських молодечих організацій Саскатуну.

Взагалі д-р Стефан Воробець весь вільний час поза професійною працею радо віддавав для праці не лише в канадських, але й також в українських організаціях, чим дав найкращий доказ, що можна погодити патріотизм для Канади та любов і пошанування для народу, з якого він вийшов. Д-р Воробець, окрім англійської мови, говорить добре і українською мовою.

В 1949-му році д-р Стефан Воробець оженився з Михайлиною Кіндрачук. Обоє родичі д-ра Воробця живуть в Саскатуні, як також живе в Саскатуні його рідний брат Петро з родиною (Петро — шкільний інспектор — рівнож відомий український суспільний діяч — головно в ділянці шкільництва та української мови).

Обов'язки лефтенанта-ґовернера д-р Воробець офіційно перебере 1-го лютого 1970 р.

В Торонті померла мати Преосвященного Кир Андрея – бл. п. Анастазія Роборецька

бл. п. Анастазія Роборецька
(кліша власніть родини)

Бл. п. Анастазія Роборецька упокоїлася 22-го грудня м.р., в дні Непорочного Зачаття, після довгої і тяжкої недуги, проживши 85-років.

Преосвященний Кир Андрей впродовж останнього року не один раз був викликаний з Торонта прикрою вісткою; "мама умираюча, просить приїхати". Владика залишав все, в кожну пору, і летів найближчим літаком, щоби бути при своїй любій матері в останніх хвилинах її туземного життя і сповнити її бажання. Після деякого часу, Владика повертався радий, що мамі покращало і приходить до здоров'я. Та не так сталося тим разом. Повідомлений про важкий стан матері в дні 20-го грудня, Владика таки того дня був вже в Торонті біля її постелі. Одначе тим разом стан вже не покращав, невмолима смерть перетяла нитку життя найдорожчої особи. Мама Владики померла. Відійшла тихо, незамітно в сні, так якою жила впродовж свого життя. Недаром же наш нарід каже: "яке життя, така й смерть".

Тіло покійної спочивало в похоронному заведенні Л. Кардинала від дня смерти аж до дня похорону 26-го грудня. Кожного вечора під проводом Преосвященного Кир Андрея служено панахиди, в яких численно брали участь місцеві о. душпастирі, Сестри та вірні.

Похоронні обряди почалися в суботу, 26-го з катедри св. Йосафата, якої родина пства Роборецьких була довгі роки членом, а Преосвященний Кир Андрей, перед висвяченням на єпископа, парохом. Торжественну заупокійну Службу Божу відслужив Преосвященний Кир Андрей. З Владикою сослужили: о. прелат В. Філевич, о. совітник В. Івашко з Саскатуну, о. д-р Р. Данилюк, о. С. Хабурський, о. Б. Остапович і о. О. Гошуляк. У святилищі були: о. монсіньор Й. МкДонав з Торонта, о. М. Дзюрман ЧНІ, о. С. Шавель ЧНІ, о. В. Шараневич, о. М. Стефанів, о. І. Татарин і о. І. Сиротинський.

Приявні отці душпастирі стали з Владикою до останньої похоронної панахиди. Прощальне слово виголосив о. В. Філевич. Преосвященний Кир Андрей сказав слово подяки приявним та слово прощання від родини. День 26-го грудня був гарний соняшний, що уможливило численним учасникам похорону вщерть виповнити катедральний храм і відпровадити бл. п. Анастазію, на місце вічного спочинку. Тлінні останки покійної зложено на кладовищі коло її мужа бл. п. Якова, який помер 22го липня 1966 р. в Торонті.

Після повороту з цвинтаря, учасники похорону зійшлися до церковної залі на спільну поминальну перекуску. Тут знову промовляв о. прелат В. Філевич, о. совітник В. Івашко, що передав вислови співчуття від отців душпастирів і вірних катедральної парафії в Саскатуні та Саскатунської єпархії, в якій того дня скрізь служено поминальні панахиди за упокій душі покійної. Дальше промовляв ще суддя Н. Бартман з Ванкувер.

Преосвященний Кир Андрей зі знатним зворушенням і щирістю висловив подяку всім отцям душпастирям, що брали участь в похоронних богослуженнях, а також всім присутнім за їхню участь в похоронні.

Окрему подяку висловив Сестрам Служебницям, які часто відвідували хвору маму в шпиталі, а теж в дома впродовж останніх років її тяжкої і довгої хвороби. Дякував Лицарям Колюмба за участь в похороні, лікареві д-рові М. Капусті, який довгі роки дуже дбайливо доглядав матір під час її недуги та всім приявним за участь в похоронних відправах, за квіти на домовину та могилу покійної матері, як також за щедрі жертви на Богослужби за спокій її душі і численні молитви.

Анастазія Роборецька з дому Лукач, народилася 3 лютого 1884 року в Мостах великих, повіт Жовква. В 1909 р. одружилася з Яковом Роборецьким. На весні 1913 разом з мужем та ледви що дворічним малим Андрієм, (теперішнім Преосвященним Кир Андреєм), приїхали до Канади.

Родина Роборецьких зразу замешкала в Вінніпеґу і тут жили, як діяльні члени парафії та школи св. Николая до 1942 р. Того року переїхали до Торонта, де їхній син, теперішній Преосвященний Кир Андрей, був парохом церкви св. Йосафата.

Як члени парафії, обоє п-ство Роборецькі включилися в працю парафії: бл. п. Анастазія була діяльною членкою парафіяльного відділу ЛУКЖК та інших організацій при парафії св. Йосафата, аж до часу, доки на це їй дозволяло здоров'я та вік її життя.

Покійна оставила двох синів, дві доньки та десять внуків. Сина — Преосвященного Кир Андрея, суддю Івана Юрія — в Торонті, доньку Анну замужем за лікарем Михайлом Капустою дочку замужну Ст. Бабин. Обі доньки перебувають в Торонто.

В особі бл. п. Анастазії відійшла від нас одна з наших перших заслужених піонерок нашого життя в Канаді, що разом з мужем перенесла всі злидні перших років життя на новій землі. Вона вміла відмовити собі із свого особистого життя неодного, щоби тільки дати своїм дітям належне образування та забезпечити їм відповідне місце серед своєї і канадської спільноти. Відзначалася вона добротою серця і великим вирозумінням до людських журб і ті прикмети духа лишила своїм дітям у спадку. Зокрема владала їх в душу свого найстаршого її любленого сина, якого так дуже бажала собі мати біля себе в годині своєї смерти. Добрий Господь сповнив її бажання, Преосвященний Кир Андрей був при ній до останньої хвилини її вічного спочинку, попращав свою дорогу матір і відпровадив її в далеку і вічну дорогу.

Склонімо свої голови в тихій молитві за вічний спокій бл. п. Анастазії. Нехай канадська земля буде їй легкою!

"Вічна їй пам'ять".

З нагоди похорону, передано $10.00 на прес. фонд "УВ". За жертву щиро дякуємо.

СКЕЛЯСТИ ГОРИ (5)

РЕПОРТАЖ З ПЛАСТОВИХ ТАБОРІВ 1969 р.

о. В. Івашко

Між поодинокими членами мандрівників в горах мусить бути постійний зв'язок, так що передній мусить бачити наступного за собою. Всі зміни в пляні мандрівки, як теж фізичну недиспозицію, тілесне пошкодження чи захворіння треба негайно зголосити провідникові або одному з виховників. Ніколи не вільно залишати одну людину самою. В нещасливому випадку, ослаблення чи зомління, ця людина стає безрадною і є виставлена на небезпеку втрати здоров'я, а навіть життя. В мішаній групі мандрівників, себто хлопців і дівчат, в проводі обов'язково повинні бути заступлені оба поли.

В горах дуже небезпечно йти навпростець і в цей спосіб скорочувати собі дорогу. Можна опинитися в "сліпій вулиці", звідки часом тяжко завернути. Відомо, що в горах тяжче йти вгору, але більш небезпечно сходити вниз. Завжди належить вибирати легшу дорогу, хочби вона була багато довша. Зміну дороги може зробити провідник і про те повинен знати кожний член мандруючої групи. Гурт очолює провідник і без його виразного дозволу нікому не вільно його випереджувати. Звичайно найслабші фізично йдуть в передній частині групи, сильніші позаду. Гурт закриває досвідчена людина. Позаду йде лікар чи медсестра.

Погоду, а радше її зміну, треба брати до уваги. Дощ не є великою проблемою, зате сніг, який в горах може впасти навіть в липні, спричинює велику небезпеку, закриваючи знаки стежок і переходів. Повороту з гір до табору ніколи не можна опізнювати. Непередбачені випадки можуть забрати дещо часу і мандрівників в дорозі зустріне поважний "ворог" — ніч. В горах ніч приходить в короткому часі, але за те сумерк триває дві-три години. І нераз рятує спізнених повортців.

Підходимо до вершка гори. Ще один закрут, ще одна каменюка, ще кілька кроків і перед нами з'являється розлога панорама прекрасної гірської природи. Переважають чотири краски, зелена, синя, біла і сіра. Передовсім зелень, що немов килим вигідно розложилася долом, виповняє поляни, обвиває підніжжя гір, покриває горбки і яруги потічків. Всюди повно темно-зелених лісів. Лиш де-не-де видніє клаптик ясно-зеленої поляни. Глибока синява неба ось над нашими головами, а вдолині сині озера, що безладно розтягнулися серед зелені лісів. Поважно і мовчки, немов в задумі, стоять перед нами гірські масиви. Сірі скелі, похилі і стрункі, лагідні й обривисті, перетикані, немов на вітрі розвіяними лентами білого снігу, що місцями, в кітловинах, лягли широкими ледовиками.

Наші враження під впливом того чудового гірського краевиду, сплітаються з почуванням перемоги. Ми виконали намічний плян, поконали труди, здобули гору. Стоїмо на її шпилі, неначе стали її власниками. Мимоволі приходять на думку слова пластового гасла на 1969 р., взяті з пісні закарпатських пластунів: "Ніщо нам лихо, ні пригоди". Пластові гірські табори, мандрівки по горах, дали нам нагоду не лише виявити нашу відвагу, нашу ластову зарадність, але багато навчитися, дізнатися, що "Життя — не жарти, не казки, а праця, бурі і негоди". Тому, за словами цієї ж самої пісні "Гартуймо ж наш юнацький дух".

(Кінець)

Членкині єпархіяльної управи ЛУКЖК

ВІДВІДАЛИ ПАРАФІЮ В СВИФТ КУРРЕНТ

Членки єпархіяльної управи ЛУКЖК п-і А. Бабій - голова і п-і К. Гнатюк зі Саскатуну, відвідали парафію св. Івана Христителя 26-го грудня м.р. Того дня в парафії відзначено 25-ть років діяльности ЛУКЖ та вибрано нову управу відділу ЛУКЖ.

Програма дня почалася вечером в церковній залі чайним рийняттям. У прийняттю взяли участь члени парафіяльної громади з парохом о. Л. Рамачом. Прибув теж місцевий римо-католицький душпастир о. прелат Мондор.

Після спільної молитви о. Л. Рамач привітав приявних, а зокрема редставниць ЛУКЖК зі Саскатуну й вказав на ціль зустрічі. Про осяги ЛУКЖК за час 25-ть років існування Організації говорила п-і А. Бабій. Єпархіяльна Голова відмітила, що досягнення ЛУКЖК є вислідом жертвенної праці членок організації, яка у ювілейний рік організації в окремий спосіб відмічує Крайова управа ЛУКЖК загально, а поодинокі єпархіяльно управи в своїх єпархіях. Після того передали грамоти відзначення за довголітню і жертвенну працю п-і Катерині Іванчук, яка особливо багато праці присвятила для парафії, а дальше теж заслуженим п-і Анні Крупник і п-і Юлії Лейбак.

Приявним мило було почути заохоту з уст гостя — рим. католицького священика, прелата Мондор, який закликав: ставайте в ряди своєї організації ЛУКЖК; задержуйте свій український обряд; всі ми об'єднані як католики, я є француз, ви українці — то не перешкаджає — ми повинні кожний з нас шанувати і триматися свого".

Після формального закриття програми, мужчини перейшли до парафіяльної резиденції, а пані залишилися для переведення вибору управи відділу.

Перед вибором о. Л. Рамач перечитав статут ЛУКЖ, а п-і А. Бабій дала пояснення до деяких точок статуту. Після того всі приявні членки вплатили свої членські вкладки на біжучий рік, а після того вибрано управу в такому складі: Розалія Засійбіда — голова; Марія Мостова — заступниця голови; Анна Боднарчук — рекорд. секретарка; Анастазія Кровчак — фінансова секретарка; Анна Демик — референтка суспільної опіки (шпиталь); контрольна комісія: Тетяна Бойчук, Джесі Майс, Софія Лабаровська.

При виборі управи, членки охочо брали на себе повірені їм обов'язки, бажаючи скріпити свою працю для добра своєї громади.

При кінці п-і Бабій склала особливу подяку о. Л. Рамачові, пароховi Свифт Куррент, який, хоча несповна року приїхав до Саскатунської єпархії з Югославії, потрафив себе вповні пристосувати до нових обставин душпастирювання, пізнавши працю ЛУКЖК, в порозумінні з Преосвященним Владикою Кир Андреєм запросив представниць єпархіяльної управи ЛУКЖ до своєї парафії.

Голова рівнож подякувала всім паням за участь і приготовання, при допомозі о. пароха, програми дня, склала побажання новообраній управі, бажаючи успіху в їхній дальшій праці а після того всі пані на запрошення о. Л. Рамача перейшли до церкви, де спільно проказано відповідні молитви.

Саскатун, Саск.

ПОХОРОН СЛ. П. ГРИГОРІЯ СЕНЮКА

бл. п. Григорій Сенюк

В суботу, 29 листопада 1969 р., в лічниці св. Павла в Саскатуні, помер український піонер і один з найстарших громадян, бл. . Григорій Сенюк. Він помер на 91-шому році життя.

В 1914 р. покійний приїхав до Канади зі села Угринів, сокальського повіту, Західня Україна. Кілька років проживав в околиці Кридор, Саск. В 1920 р. одружився з Александрою Гоменюк. Тоді пеерейшов на сталий побут до Саскатуну, де довгі роки працював як міський робітник. Від 5-ох років тяжко хворів.

Бл. . Григорій був свідомою і працьовитою людиною. Як віруючий і добрий християнин був привязаний до своєї церкви, був членом катедральної парафії св. Юрія. У глибокому смутку залишив жінку Александру, одну дочку Марію, двох синів Василя і Петра, чотири внуки і брата Петра в Україні.

Похорон відбувся 3 грудня з катедри св. Юрія. Похоронні відправи відслужив і пращальне слово виголосив о. В. Івашко. Після похорону відбувся в парафіяльному домі катедри, поминальний обід, який приготовили і подали пані з відділу ЛУКЖК.

Родина покійного зложила на пресовий фонд "УВ" суму $10.00. Дуже дякуємо, а покійному Григорієві "Вічная пам'ять".

Dr. M. F. Stadnyk
Dr. Irwin Stadnvk
Окулісти-Оптометристи
512 Canada Bldg.
Saskatoon, Sask.
Phone 342-8656

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамуванню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до:

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

Направа авт і троків — Перевірка моторів
Продаж високоякісної газоліни та оливи до авт.

ROYALITE

Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road Edmonton, Alta. Ph. 476-2212
Власник і керівник: Маріян Страшок

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ.
Перевози за контрактом — комерційні ціни.

Jim's Express & Transfer Ltd.
Phone: 422-6669.

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

"Соняшна Каліфорнія"

Їдучи до Соняшної Каліфорнії, не забудьте відвідати український

"BON DORME MOTEL"
731 NINTH ST., CRESCENT CITY,
CALIFORNIA 95531, U.S.A.

Добре місце відпочити — чисте, тепле, спокійне.
Безплатна телевізія, кава чи чай.
ЦІНИ ПОМІРКОВАНІ
Господарі гостинні і привітні
Принесіть це оголошення, дістанете ще 10% опусту
Власники: Ангела і Леонід РОМАНЮки

ХІРОПРАКТОР

Д-Р ВІКТОР БАЙРАК
(хіропрактор)
Dr. V. A. Bayrock
СПЕЦІЯЛІСТ ВІД ХРЕБТА, КОСТЕЙ І НЕРВОВИХ НЕДУГ, ЩО ЧАСТО СПРИЧИНЯЮТЬ БОЛІ В ЦІЛІМ ТІЛІ ТА ГОЛОВІ
9617 - 111th Ave., Edmonton, Alta.
X - Ray ТЕЛ.: офісу 422-7656 дому 479-3480

ОБМЕЖЕНИЙ ЧАС ВИСВІТЛЮВАННЯ:
Всього 4 тижні
Починається: середу 4 лютого в 8 год. веч.

ACADEMY AWARD WINNER!
"BEST FOREIGN FILM"

ЗАВВАГА: того фільму не показувано на телевізії.
NO SEATS RESERVED — EVERY TICKET HOLDER GUARANTEED A SEAT

• FAMILY •

THE TWO PART PRODUCTION OF LEO TOLSTOY'S
WAR and PEACE
PRESENTED BY THE WALTER READE ORGANIZATION AND SATRA • IN COLOR • RELEASED BY CONTINENTAL

PART I "NATASHA AND ANDREI" • THE BATTLE OF AUSTERLITZ" STARTS WED., FEB. 4th

THE ENTIRE PRODUCTION OF "WAR AND PEACE" WILL BE SHOWN IN TWO PARTS. EACH PART WILL BE SHOWN FOR ONE WEEK!
SCHEDULE OF PERFORMANCES AND PRICES
SPECIAL PRICES FOR GROUPS OF 30 AND OVER
EVENINGS 8 P.M. MATINEES WED., SAT. & SUN. 2 P.M.

Adults — $2.50	Adults — $2.00
Students — $2.00	Stduents — $1.50
Children — $1.25	Children — $1.00

TICKETS MAY BE PURCHASED SEPARATELY FOR EACH PART.

PART II "NATASHA AND PIERRE" • THE BURNING OF MOSCOW" STARTS WED., FEB. 11th

VARSCONA THEATRE EDMONTON

ADVANCE TICKETS On Sale at ODEON Box Office 12:30 to 5 P.M. From JAN. 26th

УВАГА
БІНҐО
КОЖНОЇ НЕДІЛІ
В 7:30 ВЕЧОРА У
SPORTEX
EXHIBITION GROUNDS

БІНҐО
Щопонеділка о 8-ій год. веч. в залі парафії св. Володимира 12726 - 119 вул.
Вступ 1.00 дол. — 3 картки
Джекпот — $50.00.

Дарунки для рідних в Україну
висилає до ваги 44 фунти
VEGA
UNIVERSAL STORE
10343 - 97 St., Edmonton
Велика обнижка цін!

НА КОЛЯДУ ПРИСЛАЛИ ДО „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

По 5.00 дол.: д-р Т. Роман, Едсон, Алта; п-во Г. і К. Турко, В. Процьків, Р. Небожук, п-і М. Козак, всі з Едмонтону.

4.00 дол.: п-і І. Федун, Донкен, Бр. К.

По 3.00 дол.: І. Томенчук, Реймонд, Алта; С. Павлів, Саскатун, Саск.;

По 2.00 дол.: М. Атаманюк, Киченер, Онт.; п-і М. Шпитко, Кемлупс, Бр. К.; М. Романц, Вінніпеґ, Ман.; П. Сирота, Ванкувер, Бр. К.; В. Татарнюк, Дана, Саск.; д-р М. Гладишевський, Калґарі, Алта; М. Сунак, Редвотер, Алта; П. Балабан, Гай Прері, Алта; Д. Мицак, Вон Гондред Майл Говс, Бр. К.; п-і В. Пшик, Іннісфрі, Алта; П. Федоров, Гемилтон, Онт.; о. Каричек, Атабаска, Алта; п-і П. Консограда, Едмонтон; п-і А. Лівач, Вадена, Саск.; п-і І. Демчук, Саскатун, Саск.; о. В. Олач, Флин Флон, Ман.; п-і І. Бриґідір, Торонто, Онт.; П. Марч, Грінрод, Бр. К.; І. Южда, Ту Гилс, Алта; В. Поливкан, Едмонтон.

1.50 дол.: Н. Грицик, Дітройт, Міш., ЗДА.

По 1.00 дол.: П. Фаріон, Гайло, Алта; п-і Т. Євчин, Елк Пойнт, Алта; М. Слива, Ст. Павл, Алта; Т. Кравчишин, Чипмен, Алта; п-і Л. Хомечко, Саскатун, Саск.; І. Чапельський, Мирнам, Алта; К. Веньгир, Медисин Гет, Алта; п-і К. Стефанік, Лек ля Биш, Алта; І. Шипка, Лек ля Биш, Алта; П. А. Скітско, Брудергайм, Алта; І. Кмець, Ванкувер, Бр. К.; Н. Івонус, Мелвил, Саск.; п-і А. Сенькус, Саскатун, Саск.; А. Мусій, Денбурі, Саск.; П. Колишір, Саскатун, Саск.; В. Бурштинський, Ванкувер, Бр. К.; В. Г. Пристай, Прсівил, Саск., І. Семенюк, Мондер, Алта; О. І. Татервак, Дервент, Алта; І. Шибунка, Бувалон, Алта; О. Сенич, Стінен, Саск.; І. Волошин, Вадіна, Саск.; Сестри Василіянки, Юнставн, Па.; ЗДА; М. Горішний, Джерзі Сиїі, Н. Дж., ЗДА; Л. Рущак, Гвелф, Онт.; о. І. Легкий, Росбурн, Ман.; Ф. Спільчен, Спринґсайд, Саск.; П. Козел, Ройкрофт, Алта; Н. Поліха, Геффорд, Саск.; Д. Закордонський, Мондер, Алта; В. Іванчина, Міт Парк, Саск.; Гр. Козовий, Голден, Алта; Ф. Стельмащук, І. Гринів, п-і А. Кучер, п-і М. Мариновська, п-і М. Машталір, Д. Іванів, О. Вернер, п-і П. Матвійчук, І. Закордонський, В. Карач, І. Папуга, п-і А. Орисюк, О. Жарський, І. Лагола, п-і А. Владика, всі з Едмонтону.

50 центів: М. Метанчук, Борден, Саск.

Усім шановним жертводавцям і збірщикам щиру подяку складає адміністрація „Українських Вістей".

—o—

МАЄТЕ КЛОПІТ З ХРОБАКАМИ?

Заживайте медицину **"PANOVIN"**

Пачку тої медицини, що вистарчає на одну курацію, можете дістати в вашому драґ-шторі.

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Dental Lab.
BARRY BUILDING
10128 — 103 St.,
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

BURTON DENTAL
Laboratories
Certified Dental Mechanics
1½ Bl. North of Woodward's
10279 — 101 Street
EDMONTON ALTA

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ—ОПТОМЕТРИСТИ

DR. KOZAK – CHURCH – CRAIG
OPTOMETRISTS
790 Avord Tower, 2002 Victoria Ave.
Regina — Sask.
Phones: LA 3-6009 LA 2-4347 LA 2-6024

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

УВАГА!

ЗБИРАЄМО ДО МУЗЕЮ Й АРХІВУ

А, як же там? Ах як же там,
Де розгулявсь нахабний хам?
Де вніверь йдуть набутки люду —
Віків важкої праці-труду?
Ах, як же край наш рідний, милий?
Чи стане снаг йому і сили
Держатись кріпко на ногах,
Несучи рани у серцях?

З поезії "Новий Рік", піонерського поета В. Купченка, що тепер важко хворий.

ЗБИРАЄМО ВСЯКІ давні друки: книги, співаники з нотами, карти України, журнали, картки, світлини з поясненнями, часописи та всяке друковане слово.

Рівнож збираємо мистецькі картини, гуцульську різьбу, кераміку, вишивки, ручні вироби та народні тканини все те, що наші поселенці привезли колись до Канади.

ЗБИРАЄМО НА ТЕ, ЩОБ ЗБЕРЕГТИ ВІД ЗНИЩЕННЯ ТА СКЛАСТИ В АРХІВІ ЧИ МУЗЕЇ.

Подаємо 14-ий список осіб, що нам передали свої матеріяли:

1.· П-і Анна ЛЕСЬКІВ, Едмонтон — книжки, співаник, календарі, журнали та рукопис споминів своєї мами-піонерки.
2.: П-і Йосипа КНІГНИЦЬКА, Саскатун — картки.
3.: П. Михайло ГРИНІВ, Ст. Пол, Алта — співаник з нотами, шкільні підручники, книжки, календарі.
4.: П. Іван КЛИМ, Едмонтон — часописи.

В списку ч. 13 було подано, що матеріяли прислав п. П. Матвійчук. МАЄ БУТИ п. Павло МАТВІЙЧИНА, Вінніпеґ.

Всім жертводавцям щира подяка.

Телефонуйте на ч. тел.: 424-6905
пишіть:
Н. YOPYK
10231 - 98 St.,
EDMONTON 15, ALBERTA

—o—

ОГОЛОШЕННЯ НОВОЇ РЕЧОВИНИ, ЩО ГОЇТЬ: СТЯГАЄ ГЕМОРОЇДИ

Ексклюзивна лікувальна субстанція, як перевірено, стягає гемороїди й направляє ушкоджені клітини.

Славетний інститут для дослідів винайшов єдину в своєму роді субстанцію, що стягає гемороїди безболісно. Вона усуває сверб і прикрість до мінут і приспішає лікування ушкодженої, запаленої тканини.

В кожному випадку, коли уступав біль, стягалося також ушкоджене місце.

Найважніше з усього те, що наслідки були такі досконалі, що ця поправа тривала багато місяців.

Цього доконано новою лікувальною субстанцією (Віо-Дуне) яка швидко помагає гоїти ушкоджені клітини.

Тепер Віо-Дуне можна мати як масть і в формі під назвою Preparation H. Питайте за ним в дрогсторах. Будете задоволені або звернуть вам гроші.

Canadian Denture Clinic
Certified Dental Mechanic
109 Baltzan Building
10156 - 101 Street
EDMONTON, Alberta
Phone: 422-8639
(гарантований дентистичний механік)

Незабутні українські дні в Римі (12)

СПОСТЕРЕЖЕННЯ І ВРАЖЕННЯ ОЧЕВИДЦЯ

(закінчення з 6 стор.)

усіх обєднання біля нашого найвищого авторитету -- Первоієрарха Йосифа. Українські прочани тут в Римі маніфестують свою єдність і прирікають щиру і повну підержку великій праці Ісповідника віри Первоієрарха Йосифа.

Гучні і довготріваючі оплески були виявом тієї одностайної постави українського народу біля особи Верховного Архиєпископа. Знаменне в тому те, що оба представники Конгрегацій для Східних Церков розуміли слово сенатора, виголошене в англійській мові, а оплески схвалювали промову сенатора і були голосною мовою в справі української патріярхії. Я підкреслюю те, не тому неначе б від представників Східної Конгреґації залежала справа нашої патріярхії (недавно у Філядельфії кардинал М. Фюрстенберґ виразно зазначив, що справа лежить у руках Папи і Святіший Отець, якщо схотів би, міг би питатися згаданої Конгреґації лише про опінію, але встанова патріярхії залежить не від Конгреґації). Це я підкреслюю тому, щоб ще раз зазначити, що виявам волі української Церкви, репрезентованої в Римі прочанами, не було кінця. Цю волю ми повинні безнастанно відновлювати, користаючи з різних нагод, як от недалека — день уродин Первоієрарха Йосифа - 17 лютого. Кожний з нас, і дорослий і молодь, повинні вислати з того приводу на адресу Первоієрарха Йосифа привітання. Засипати ними ватиканську пошту і в той спосіб знову сказати всім, кому треба, що особа Верховного Архиєпископа Йосифа нам дорога, що ми одностайно стоїмо з ним у змаганні за усамостійнення нашої Церкви.

Підчас бенкету була коротка мистецька частина — співала п-і Галина Андреадіс та ревеляційні — молоденькі "Перепелички" з Вінніпегу — Ірка Вельгаш, Катруся Криворучка, Оля Заяць, Ліда Нарожняк і Боґданна Башук. Оперній співачці, як і вчорашнього дня акомпаніювала п-а О. Жолкевич. Учасники бенкету нагородили оба виступи оплесками, а Верховний Архиєпископ просив їх підійти до почесного стола, говорив з ними усіми, вітався приязно, висловлюючи тим своє признання за вдалий виступ.

КІНЦЕВЕ СЛОВО ЙОГО БЛАЖЕНСТВА ЙОСИФА...

На закінчення бенкету промовив Ісповідник Йосиф. Привітавши в італійській мові приявних кардиналів, Первоієрарх Йосиф говорив поукраїнському, підкреслюючи значення наших римських святкувань для нашого церковного життя передовсім тут на поселенні. Свою палку, як завжди, промову Верховний Архиєпископ закінчив могутнім мажорним акордом віри в перемогу правди, в живучість українського народу. Його кінцеві слова були: "Україна живе і не хоче вмирати!" Ці слова двигнули всіх приявних з місць і вони невгаваючими оплесками вітали свого Первоієрарха. Бенкет закінчився молитвою. Могутнє "Ще не вмерла Україна" завершило цей такий багатий враженнями бенкет на пошану Первоієрарха Йосифа.

Ще довго розмовляли учасники бенкету, висловлюючи свою радість з приводу успішно проведеного вечора. Між учасниками розмов можна було завважити наших Владик. Вони були з народом своїм у всі ті дні. На них народ надіявся, бо мали сказати рішуче слово в обороні рідної Церкви. На те слово так всі чекали... **(далі буде)**

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.,
10830 Jasper Ave.
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 - 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office: 479-3318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст ниркових недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефаник
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Василь Павлюк
член Королівської Колегії Хірургів
F.R.C.S.(C) — F.A.C.S.
хірург-спеціяліст
203, Strathcona Medical Dental Bldg.,
8225 - 105 St., Edmonton
Тел. офісу: 439-4321
дому: 466-5033

Д-р Н. Д. Голубіцький
Відновив лікарську практику
при
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543

AARON DENTURE CLINIC
Затверджений дентистичний механік
10816 - 82 Аве.,
Полудневий Едмонтон
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

ARKA Books
10615 - 97 St., Edmonton

Українська Книгарня АРКА в Едмонтоні проголошує велику випродаж усего товару по власних цінах

20 до 50% опусту

Приходьте або пишіть негайно доки ще є великий вибір. ТОВАР ВИСИЛАЄМО C.O.D.

Великодні, ім'янинові, уродинові, шлюбні і Різдвяні картки. Гуцульські різьблені касетки і образи. Українська кераміка і порцеляна (чайна). Нитки DMC і полотна до вишивання, взори. Золоті хрестики і медалики. Вишивки, хлоп'ячі і жіночі вишивані сорочки. Матеріяли на народні строї, нашивки: гуцульські, полтавські. Фіґурки в народних строях (порцелянові і шкляні). Писанки, фарби до писання писанок і взори. Обруси, доріжки і серветки друковані українським взором. Книжки, ноти, журнали, плити (рекорди) і інші речі. Хустки і кани до висилки в Україну.

ЗАХОДІТЬ НЕГАЙНО
або
ПИШІТЬ ЗАМОВЛЕННЯ C.O.D.

ДЛЯ ТИХ ХТО ЗАЦІКАВЛЕНИЙ КУПИТИ ЦІЛУ КРАМНИЦЮ, пишіть або телефонуйте ч.: 424-6567.

ВИПРОДАЖ З НАДВИШКИ НА СКЛАДІ
BEVERLY FURNITURE & APPLIANCES LTD.
4418 - 118 АВЕНЮ
ТЕЛ.: 477-2488 — 474-5005 — 479-8979

МЕБЛІ ТА УСТАТКУВАННЯ ДЛЯ ВАШОЇ ХАТИ
УРЯДЖЕННЯ ДЛЯ ТРЬОХ КІМНАТ ВСЬОГО $375.00
НЕ ТРЕБА НІЯКОГО ЗАДАТКУ — ЛЕГКІ СПЛАТИ
— НАПРАВЛЯЄМО ТЕЛЕВІЗІЇ —
ПРОДАЄМО НАЙКРАЩІ МЕБЛІ Й НАПРАВЛЯЄМО ТЕ, ЩО У ВАС ЗАЛИШИЛОСЯ

Norm Boily Маршал Ґіжовський